

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Nadejda Toma,

Judecătorii: Elena Cobzac și Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Șchirca Dinu și de avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului Voloșin Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Șchirca Dinu xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx

și

Voloșin (Sîrghi) Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.09.2011 – 25.05.2012;

Instanța de apel: 10.07.2012 – 11.12.2013;

Instanța de recurs: 18.03.2014 – 22.07.2014;

Instanța de apel: 21.08.2014 – 21.12.2017;

Instanța de recurs: 28.03.2018 – 13.06.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 25 mai 2012, Șchirca Dinu și Voloșin (Sîrghi) Ion au fost condamnați în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la câte 1 (unu) an închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință Șchirca Dinu și Voloșin (Sîrghi) Ion au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Șchirca Dinu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal și art. art. 42 alin. (3), 188 alin. (5) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

Voloșin (Sîrghi) Ion a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal și art. 188 alin. (5) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

Acțiunea civilă înaintată de Gheorghiu Ana cu privire la repararea prejudiciului material și moral în sumă de 1150000 (un milion o sută cincizeci mii) lei, a fost respinsă.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Șchirca Dinu, a procurat de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, pentru consum propriu, substanțe narcotice marijuaană în proporții mari, care pe parcursul anului 2011 și până la 13 aprilie 2011, le-a păstrat la domiciliul său din xxxxx, care în urma efectuării percheziției la domiciliul acestuia, au fost depistate trei fragmente din hârtie, fiecare cu masă vegetală de culoare verde, uscată și mărunțită, care conform raportului de expertiză nr. 1363 din 20 aprilie 2011, reprezintă marijuaană, în cantitate totală de 4,62 grame, ce constituie proporții mari.

Voloșin Ion, a prelucrat plante de cânepă, în scopul obținerii produsului finit cu efect narcotic marijuaană, pe care pe parcursul anului 2011 și până la 13 aprilie 2011 le-a păstrat ilegal pentru consum propriu la domiciliul său din xxxxx, când în urma percheziției efectuate la domiciliu acestuia a fost depistat un fragment din hârtie cu masă vegetală verde, uscată și mărunțită, care conform raportului de expertiză nr. 1361 din 20 aprilie 2011, reprezintă marijuaană, în cantitate totală de 3,66 grame, ce constituie proporții mari.

De către organul de urmărire penală Voloșin Ion și Șchirca Dinu au fost învinuiți de săvârșirea infracțiunii „purtarea, păstrarea armei de foc și munițiilor fără autorizația corespunzătoare, săvârșite de două persoane, iar Șchirca Dinu și pentru procurarea armei de foc”, în următoarele circumstanțe.

Șchirca Dinu pentru asigurarea realizării planului său criminal îndreptat la comiterea atacului tâlhăresc asupra soților Gheorghiu Alexei și Gheorghiu Ana, locuitori ai xxxxx, a procurat în lipsa unei autorizări corespunzătoare de la persoane neidentificate de către urmărirea penală, un pistol mitralieră model „Kalașnikov” și 15 cartușe de luptă, pe care le păstra la domiciliul său în xxxxx, apoi le-a transmis coparticipantului său la infracțiune Voloșin Ion, care în perioada lunilor ianuarie-februarie 2011 le-a deținut, purtat și păstrat în automobilul și gospodăria sa din xxxxx, după care le-a restituit lui Șchirca Dinu, care, la rândul său, a continuat purtarea și păstrarea armei și munițiilor sus indicate.

Astfel, în perioada lunilor ianuarie-februarie 2011, Șchirca Dinu și Voloșin Ion, având cu ei pistolul mitralieră și cartușe, deplasându-se sistematic în regiunea locului de trai și de serviciu a soților Gheorghiu pentru planificarea detaliată a infracțiunii, efectuând verificări și urmăriri ascunse, unde Voloșin Ion, fiind în calitate de pasager, având asupra sa pistolul mitralieră, iar Șchirca Dinu fiind în calitate de șofer al mijlocului de transport model „Mercedes Vito”, xxxxx, ce aparținea lui Voloșin Ion, din imprudență a efectuat o împușcătură involuntară în podeaua mijlocului de transport, provocând un orificiu de ieșire care, potrivit raportului de expertiză nr. 1630/1604 din 17 iunie 2011, a fost format în rezultatul producerii unei împușcături dintr-o armă de foc, de calibrul 7,6 mm cu proiectil (glonte), baza căruia îl constituie cuprul și sunt de intrare, împușcătura fiind efectuată din sus în jos, de la dreapta spre stânga, sub un unghi aproximativ de 45 grade de la distanța de până la 300 mm.

Tot ei, Șchirca Dinu și Voloșin Ion, au fost învinuiți de săvârșirea atacului tâlhăresc și omorul unei persoane, săvârșit din interes material, de mai multe persoane, cu o deosebită cruzime, cu scopul de a ascunde altă infracțiune și de a înlesni săvârșirea ei, în următoarele circumstanțe.

În luna decembrie 2010, Șchirca Dinu, obținând informația cu privire la situația financiară bună a locuitorilor xxxxx, Gheorghită Alexei și Gheorghită Ana, și presupunând că la domiciliul acestora se află sume impunătoare de bani, a hotărât să comită un atac tâlhăresc asupra ultimilor, în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari.

Astfel, întru realizarea intențiilor sale criminale, Șchirca Dinu i-a determinat pe Voloșin Ion și o altă persoană, în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, la săvârșirea infracțiunii, aceștia din urmă acceptând necondiționat propunerea, iar în perioada lunilor ianuarie 2011-martie 2011, au elaborat un plan infracțional, împărțind rolurile între ei, în urma căruia au convenit că în cazul rezistenței din partea persoanelor ce vor fi supuse atacului, să le omoare, întru înlesnirea săvârșirii sustragerii.

Potrivit rolurilor repartizate, Șchirca Dinu a pregătit un automobil model „Chrysler Voyager”, cu n/î lituaniene xxxxx, destinat pentru deplasarea la locul infracțiunii, transportarea bunurilor care urmau a fi sustrate și retragerii de la locul crimei, iar Voloșin Ion a asigurat înzestrarea grupului cu cagule și centuri de polimer și bandă adezivă, destinate mobilizării victimelor.

Așa, la 02 aprilie 2011, aproximativ pe la ora 21:20, Șchirca Dinu i-a transportat cu automobilul model „Chrysler Voyager”, cu n/î lituaniene xxxxx, pe Voloșin Ion și o altă persoană în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separată, în xxxxx, în apropierea gospodăriei familiei Gheorghită, unde potrivit rolurilor repartizate, Șchirca Dinu a rămas în automobil, asigurând supravegherea locului infracțiunii, iar Voloșin Ion cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă în procedură separată, mascându-se cu cagule și înarmându-se cu un cuțit pregătit din timp, au pătruns prin acces liber în locuința familiei Gheorghită, unde la acel moment se afla doar Gheorghită Ana, pe care au atacat-o și aplicând violență, au imobilizat-o, legându-i mâinile și picioarele cu bandă adezivă, după care amenințând-o cu cuțitul, i-au cerut informația despre localizarea banilor, iar când cerința lor a fost refuzată, au început căutarea banilor în perimetrul locuinței. Peste aproximativ 30 de minute de la atac, la domiciliu a revenit cet. Gheorghită Alexei, care a încercat să împiedice activitatea infracțională, opunându-le infractorilor rezistență fizică, aceștia conștientizând că reprezintă un obstacol pentru realizarea intențiilor sale criminale, acționând cu intenție unică și în conformitate cu înțelegerea prealabilă stabilită între ei și Șchirca Dinu de a comite omorul lui Gheorghită Alexei, pentru înlesnirea sustragerii bunurilor, și acționând în scopul omorului acestuia, Voloșin Ion și persoana în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă în procedură separată, l-au imobilizat, legându-i victimei mâinile și picioarele cu bandă adezivă, după care i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, inclusiv în cap, organ de importanță vitală și concomitent, cu întreruperi, îi obturau cu mâinile orificiul nazal și bucal, în mod conștient cauzând victimei suferințe

deosebite, în rezultatul cărora, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 54 din 03 aprilie 2011, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. La fel, victima a fost supusă asfixiei mecanice întrerupte, astuparea orificiului bucal și nazal, în consecința cărora cet. Gheorghită Alexei a decedat pe loc, după care au sustras suma de 130800 lei, 8000 ruble rusești - echivalentul a 3359,2 lei, 300 hrivne ucrainene - echivalentul a 448,59 lei, cauzând părții vătămate Gheorghită Ana o daună materială în proporții deosebit de mari, în valoare totală de 134607,79 lei.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- **Șchirca Dinu** să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare, art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, art. art. 42 alin. (3), 188 alin. (5) Cod penal, la 12 ani închisoare și art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, la 20 de ani închisoare, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate să-i fie stabilită definitiv pedeapsa 25 de ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- **Voloșin Ion** să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare, art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, art. 188 alin. (5) Cod penal, la 15 ani închisoare și art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, la detențiune pe viață, iar în temeiul art. 84 Cod penal, la o pedeapsă definitivă cu închisoarea sub formă de detențiune pe viață.

În argumentarea cerințelor sale partea acuzării a invocat că, sentința este nelegitimă și neîntemeiată, instanța la baza soluției de achitare a luat în considerație doar probele apărării, și anume declarațiile inculpaților date în cadrul cercetării judecătorești, pe când urma a le da apreciere critică, deoarece la aspectul privind încălcarea dreptului la apărare și aplicarea violenței în privința inculpaților, nu a ținut cont că există ordonanțele de refuz în pornirea urmăririi penale în privința colaboratorilor de poliție, iar în cadrul urmăririi penale, inculpaților de la bun început le-a fost acordată asistență juridică calificată, atât garantată de stat, cât și de avocații prin contract, aleși de ei personal, așa că toate acțiunile de urmărire penală au fost efectuate cu respectarea prevederilor legale.

A remarcat, că instanța neîntemeiat a recunoscut ca inadmisibile și a exclus probele acuzării ce demonstrează vinovăția inculpaților.

3.1. Partea vătămată Gheorghită Ana, reprezentantul părții vătămate Gheorghită Vadim și reprezentantul acestora, avocatul Pavalachi Alexei, au declarat apel, solicitând casarea sentinței, din motiv că aceasta poartă un caracter unilateral și neobiectiv, iar achitarea inculpaților nu poate fi considerată legală și întemeiată, vinovăția lor a fost dovedită în ședința de judecată, însă probele în cauză nu au fost analizate și apreciate prin prisma sistematizării, imparțialității, obiectivității și concluziei, considerând că inculpaților urmează să le fie aplicate pedepsele solicitate de către procuror, cât și încasarea de la ei a prejudiciului material și moral solicitat în cererea de chemare în judecată.

4. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2013, apelurile au fost respinse, ca nefondate și menținută sentința.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, în cadrul cercetării judecătorești, vinovăția inculpaților nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpaților.

5. **Procurorul**, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a analizat și apreciat obiectiv probele prezentate de partea acuzării, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

5.1. **Partea vătămată Gheroghiță Ana, reprezentantul părții vătămate Gheorghită Vadim și avocatul acestora Pavalachi Alexei**, cu trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au contestat decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, întrucât instanța de apel nu a analizat, nu a descris, nu a respins și nu s-a expus asupra probelor aduse de partea acuzării, care întru totul dovedesc vinovăția inculpaților pe învinuirea adusă în baza art. art. 188 alin. (5), 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) și 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar versiunile inculpaților, că nu ei, ci alte persoane au săvârșit infracțiunea nu corespund realității, alibiul fiecăruia a fost respins pe parcursul examinării cauzei, iar declarațiile lor, prin care și-au recunoscut vina de coparticipare la săvârșirea infracțiunilor, date în cadrul urmăririi penale corespunde realității și care incorect nu au fost reținute de instanțe; instanțele incorect au reținut că aceste declarații au fost date sub influență psihică și fizică, fiind maltratați și duși în eroare de colaboratorii de poliție, deoarece în acest sens au fost efectuate verificări, fiind emise ordonanțele procurorului de refuz în pornirea urmăririi penale din 15 februarie 2013, iar în cazul în care instanțele au constatat abateri procesuale neesențiale, în situația în care culpa acestora este pe deplin dovedită, urmau să nu-i achite, dar să aplice dispozițiile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, reducându-le din pedeapsă pentru încălcările admise.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2014 au fost admise recursurile, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru pronunțarea deciziei nominalizate, instanța de recurs ordinar a statuat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, astfel că argumentele invocate de procuror și partea vătămată și reprezentanții legali în recurs și-au găsit reflectare în starea reală a lucrurilor statuată în cauză, inclusiv sub aspectul că, judecând apelul, instanța de judecată nu a înlăturat incertitudinile ridicate de recurenți în recurs, ci aceasta doar le-a expus succint, fără a le analiza în ansamblul lor, coroborându-le cu celelalte probe administrate în dosar.

Instanța de recurs a enunțat, că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, a lăsat fără apreciere argumentele procurorului și nu a verificat dacă

inculpații în cursul efectuării acțiunilor de urmărire penală sau la etapa terminării urmăririi penale și luării de cunoștință cu materialele cauzei au avut obiecții referitor la acțiunile de urmărire penală și dacă au depus vreo plângere privind recunoașterea nulității actelor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale la judecătorul de instrucție, în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de apel incorect s-a expus asupra faptului că prima instanță just a respins ca probe descifrările convorbirilor telefonice ale martorilor Cudimschi Valentin, Cudimschi Liudmila, Ciornii Niculina, Somiș Roman și a inculpatului Voloșin Ion, fiind obținute nu în cadrul dosarului în cauză, dar pe dosarul cu nr. 2011990277 după învinuirea lui Motruc Tudor, motivând că părțile nu au fost admise la această sursă de dovezi și erau în imposibilitate de a construi o apărare eficientă în privința sa, deoarece înainte de a fi anexate descifrările convorbirilor telefonice la materialele cauzei în calitate de probe, atât partea apărării, cât și inculpații, au luat cunoștință cu acestea și nu s-au expus asupra neconcordanței cu declarațiile sale deja depuse în fața instanței, sau să fi făcut obiecții la acestea, contestându-le în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei a constatat că, absența unei plângeri depuse personal de către inculpați în primele lor zile de detenție nu afectează constatările sale cu privire la maltratarea acestora de către colaboratorii de poliție, însă o asemenea constatare instanța de recurs a considerat-o contrară circumstanțelor cauzei.

Instanța de recurs a accentuat, că inculpații Șchirca Dinu și Voloșin Ion, fiind recunoscuți în calitate de bănuți, la 13 aprilie 2011 și, respectiv la 14 aprilie 2011, în prezența apărătorului au dat declarații, prin care au recunoscut faptele imputate, detaliat și concret indicând cum au planificat atacul asupra familiei Gheorghită, despre acumularea datelor privind modul de viață și orarul zilei acestora, pregătirea armei de foc și altor obiecte pentru săvârșirea infracțiunii, și careva cereri sau obiecții din partea acestora nu au parvenit, precum nu s-au dezis de aceste declarații nici la etapa de punere sub învinuire din 20 aprilie 2011, la fel fiind *asistați de apărători*, nu au declarat că depozițiile anterioare au fost obținute în rezultatul maltratării ori prin influență psihică sau că ar fi fost duși în eroare de către colaboratorii de poliție.

Dimpotrivă, inculpații fiind asigurați cu apărători, nu au invocat faptul maltratării, iar ulterior, pe marginea plângerii inițiate de Voloșin Corina, a fost emisă o ordonanță de neîncepere a urmăririi penale din cauza lipsei elementelor constitutive ale excesului de putere din partea colaboratorilor de poliție, ordonanță ce a nu a fost contestată de partea apărării în modul stabilit de lege.

Prin urmare, instanța de recurs a apreciat ca fiind eronată constatarea instanței, precum că depozițiile inculpaților Șchirca Dinu și Voloșin Ion, date la urmărirea penală, prin care aceștia au recunoscut săvârșirea infracțiunilor incriminate, au fost obținute cu încălcarea normelor procesuale în rezultatul excesului de putere al colaboratorilor organelor de resort.

Astfel, instanța nemotivat a ignorat conținutul depozițiilor inculpaților Șchirca Dinu, Voloșin Ion, date la faza urmăririi penale, a părții vătămate

Gheorghiu Ana, a martorilor Josan Emilia, Marian Victor, Lecari Vladislav, Melnic Roman, Burdujan Dorin, Dicol Alexei, Catlabuga Arcadie, Pavlenco Oleg, Iachimov Ion, cât și probelor scrise - rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 235 din 05 mai 2011, prin care a fost stabilit că pe porțiunea de covor și de masă ridicată de la domiciliul lui Gheorghiu Ana, au fost depistate urme de sânge de proveniență umană, care puteau proveni de la Voloșin Ion, nr. 236 din 05 mai 2011, prin care s-a stabilit că sub unghiile de la mâna stingă a cadavrului Gheorghiu Ana, sunt urme de sânge de proveniență umană, care puteau proveni de la Voloșin Ion, nr. nr. 1341/1342 din 14 aprilie 2011 și nr. 2309/1810 din 11 aprilie 2011, prin care cert s-a constatat că curelele de polimer depistate în domiciliul cet. Gheorghiu Ana, cu care a fost imobilizat ultimul, precum și curelele de polimer depistate lângă domiciliul acestora, coincid după caracteristicile morfologice și semnul ștanțat „CHS” cu curelele de polimer depistate și ridicate în urma percheziției la domiciliul lui Voloșin Ion și în automobilul acestuia, raportului de expertiză balistică nr. 1603/1604 din 17 iunie 2011, prin care s-a constatat deteriorări de armă de foc în covorașul elastic și podeaua automobilului ce-i aparține lui Voloșin Ion, fapt ce dovedește prezența la aceștia a armei de foc și a munițiilor.

Concluziile instanței, precum că procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 13 aprilie 2011 al acțiunii de înregistrare a comunicărilor purtate de către Șchirca Dinu cu lucrătorii operativi ai DCCO a DGSO și înscrierea audio a convorbirii date este o probă inadmisibilă, din motiv că la reținerea acestuia nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile bănuțului și la această acțiune a lipsit apărătorul, prin ce i-a fost lezat dreptul la apărare, sunt eronate, deoarece, după cum rezultă din actele cauzei, și anume la f.d. 100, vol.IV, este prezentă solicitarea organului de urmărire penală privind participarea apărătorului pe faptul reținerii bănuțului Șchirca Dinu pentru data de 13 aprilie 2011, ora 11:00, acțiuni procesuale care au avut loc în prezența apărătorului, bănuțului fiindu-i aduse la cunoștință temeiurile și cauzele reținerii, cât și drepturile și obligațiile, care au fost primite de Șchirca Dinu, pentru ce și a semnat (f.d. 114-116, vol.IV), iar prin încheierea judecătorului de instrucție din 14 aprilie 2011, a fost autorizată interceptarea convorbirilor cu înregistrarea de imagini dintre Șchirca Dinu și colaboratorii de poliție a DCCO DGSO MAI, Bejan Tudor și Pîntea Lilian pe un termen de 30 zile, începând cu 13 aprilie 2011, ora.10.00.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, au fost admise apelurile, casată total sentința și încheierea interlocutorie a Judecătoriei Briceni din 25 mai 2012, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Procesul penal intentat în privința lui **Șchirca Dinu** în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, a fost încetat din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Șchirca Dinu a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare;
- în baza art. art. 42 alin. (3), 188 alin. (5) Cod penal, la 12 (doisprezece) ani închisoare,

- în baza art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, la 16 (şaisprezece) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, lui Şchirca Dinu i-a fost stabilită definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 18 (optsprezece) ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Procesul penal intentat în privinţa lui **Voloşin (Sîrghi) Ion** în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, a fost încetat din motivul intervenirii termenului prescripţiei tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Voloşin (Sîrghi) Ion a fost recunoscut vinovat şi condamnat:

- în baza art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare;
- în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, la 14 (paisprezece) ani închisoare;
- în baza art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, la 18 (optsprezece) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, lui Voloşin (Sîrghi) Ion i-a fost stabilită definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 20 (douăzeci) ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acţiunea civilă înaintată de partea vătămată Gheorghişa Ana cu privire la repararea prejudiciului material şi moral a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul lui Şchirca Dinu şi Voloşin (Sîrghi) Ion, în mod solidar, în beneficiul părţii vătămate Gheorghişa Ana a prejudiciul material în sumă de 134607,79 (una sută treizeci şi patru mii şase sute şapte) lei, 79 bani şi cheltuielile judiciare în sumă de 15500 (cincisprezece mii cinci sute) lei.

Din contul inculpaţilor Şchirca Dinu şi Voloşin (Sîrghi) Ion a fost dispusă încasarea în beneficiul părţii vătămate Gheorghişa Ana, a câte 100000 (una sută mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

7.1. Pentru pronunţarea soluţiei nominalizate, instanţa de apel în urma evaluării integrale a probelor, a ajuns la concluzia, că judecând cauza penală de învinuire a lui Şchirca Dinu în latura învinuirilor aduse în baza art. 290 alin. (2) lit. b), art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) şi art. art. 42 alin. (3), 188 alin. 5) Cod penal şi a lui Voloşin Ion în latura învinuirilor aduse în baza art. 290 alin. (2) lit. b), art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) şi art. 188 alin. (5) Cod penal, prima instanţă nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ca rezultat concluzia instanţei privind achitarea inculpaţilor în faptele incriminate fiind una pripită, eronată şi care nu este bazată pe elementele de fapt dobândite din mijloacele de probă în modul prevăzut de legea procesual-penală, conţinute la materialele cauzei, fiind admisă o apreciere incompletă, neobiectivă şi, ca rezultat, neadevărată a probelor.

7.2. Instanţa de apel a indicat, că prima instanţă a condamnat inculpaţii Şchirca Dinu şi Voloşin Ion în săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, iar în latura dată, atât acuzarea, cât şi inculpaţii, nu au atacat sentinţa.

Având în susținere prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, art. 275 alin. (4), 332 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia încetării procesului penal intentat în privința inculpaților în baza art. art. 217 alin. (2) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

7.3. Instanța de apel a reținut, că în ședința instanței de apel, prin ordonanțele de concretizare a învinuirii din 24 octombrie 2013 în privința inculpaților Șchirca Dinu și Voloșin Ion (f.d. 135-137, 138-140 vol.VIII), a fost concretizat timpul transportării de către Șchirca Dinu la 02 aprilie 2011, și anume aproximativ la ora 20:00, cu automobilul model „Chrysler Voyager” pe Voloșin Ion și Motruc Tudor în xxxxx, în apropierea gospodăriei familiei Gheorghiuța, precum și privind deplasarea, pentru a-și crea un alibi de neparticipare la infracțiune, a lui Șchirca Dinu în xxxxx, în sensul dat nefiind admisă careva agravare a situației inculpaților, după cum a susținut declarativ apărarea inculpaților, mai ales că inculpații nu au fost îngreziți în careva mod în dreptul la apărare.

De asemenea, instanța de apel a indicat, că în cadrul rejudecării cauzei de către instanța de apel, avocatul Gligor Vadim a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a textului *„Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare”* din alin. (2) al art. 325 Cod de procedură penală, care prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 septembrie 2016, a fost transmisă Curții Constituționale pentru soluționare, iar ca urmare a examinării acesteia, prin decizia Curții Constituționale nr. 68 din 12 octombrie 2016, sesizarea a fost declarată inadmisibilă.

Instanța de apel a punctat, că ordonanțele de modificare a învinuirilor aduse inculpaților în instanța de apel, care țin de modificarea timpului săvârșirii infracțiunilor și de deplasare în alt loc a lui Șchirca Dinu, de fapt nu înrăutățesc situația inculpaților în raport cu învinuirea adusă anterior prin rechizitoriu și nici nu afectează dreptul inculpaților la apărare, încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților nefiind modificată.

Instanța de apel a ajuns la concluzia, că în cadrul ședinței de judecată au fost acumulate probe veridice suficiente care demonstrează comiterea de către inculpați a faptelor incriminate, vinovăția inculpaților Șchirca Dinu și Voloșin Ion fiind demonstrată prin declarațiile părții vătămate Gheorghiuța Ana, a succesorului victimei Gheorghiuța Vadim, a martorilor audiați, din declarațiile date de Șchirca Dinu și Voloșin Ion în cadrul urmăririi penale, din procesele-verbale ale acțiunilor procesuale petrecute pe caz, prin corpurile delictate cercetate în cadrul ședințelor judiciare și care coroborează deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunilor incriminate prin ordonanțele de modificare a învinuirii.

Deși inculpații Șchirca Dinu și Voloșin Ion în ședințele judiciare nu au recunoscut săvârșirea infracțiunilor incriminate, declarațiile de nerecunoaștere a vinovăției se combat prin cumulul de probe cercetate, inclusiv prin declarațiile date de ultimii în cadrul urmăririi penale, vina inculpaților în faptele incriminate fiind demonstrată prin elementele de fapt dobândite din mijloacele de probă și

rezultatele acțiunilor procesuale îndeplinite pe caz, cercetate în ședința instanței de apel, la cercetarea cărora inculpații au avut acces deplin și nu au fost îngreunați în realizarea dreptului la apărare.

Astfel, prin încheierea judecătorului de instrucție din 14 aprilie 2011, a fost autorizată interceptarea convorbirilor cu înregistrarea de imagini dintre Șchirca Dinu și colaboratorii de poliție a DCCO DGSO MAI, Bejan Tudor și Pîntea Lilian pe un termen de 30 zile, începând cu 13 aprilie 2011, ora. 10:00.

Totodată au fost reținute ca probe: procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 13 aprilie 2011, cu anexă (f.d. 61-73, vol. IV); procesul-verbal de audiere a bănuțului Șchirca Dinu din 13 aprilie 2011 (f.d. 117-119, vol.IV); procesul-verbal de audiere a învinuțului Șchirca Dinu din 20 aprilie 2011 (f.d. 126-128, vol.IV); procesul-verbal de verificare a declarațiilor bănuțului Șchirca Dinu la locul infracțiunii din 14 aprilie 2011 (f.d. 160-162, vol.IV); procesul-verbal de audiere a bănuțului Voloșin Ion din 14 aprilie 2011 (f.d. 188-191, vol.IV); procesul-verbal de audiere a învinuțului Voloșin Ion din 15 aprilie 2011 (f.d. 196-197, vol.IV).

Instanța de apel a indicat, că atât Șchirca Dinu, cât și Voloșin Ion, în declarațiile date în cadrul urmăririi penale au comunicat date concrete amănunțite despre pregătirea comiterii sustragerii de la familia Gheorghita și detalii comune, prin ce se stabilește cert legătura dintre ambii inculpați și ultimii se identifică ca făptuitori ai faptelor incriminate.

Totodată, deși au comunicat mai multe detalii despre care puteau să aibă cunoștință doar ei, inculpații au susținut că personal nu au participat la săvârșirea faptelor incriminate, însă aceste declarații se combat prin probele cercetate și au fost apreciate ca fiind date cu scopul eschivării de la răspunderea penală. În acest sens instanța de apel a remarcat, că Șchirca Dinu și Voloșin Ion de fapt nu s-au dezis de declarațiile date în cadrul urmăririi penale, nu au declarat în cadrul urmăririi penale că depozițiile anterioare au fost obținute în rezultatul maltratării ori prin influență psihică, sau că ar fi fost duși în eroare de către colaboratorii de poliție, dimpotrivă, învinuții, fiind asigurați cu apărători, singuri au povestit detalii despre circumstanțele faptelor, care în alt mod nu putea fi stabilite, totodată nici unul din ei, și nici avocații lor, nu au invocat faptul maltratării sau influențarea în careva alt mod, careva cereri sau obiecții din partea acestora nu au fost înaintate în cadrul urmăririi penale.

Mai mult, ulterior, pe marginea plângerilor inițiate de Voloșin Corina și de Voloșin Ion privind acțiunile de maltratare din partea lucrătorilor de poliție, la 09 mai 2011, a fost emisă ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din motivul că în acțiunile colaboratorilor de poliție Iachimov Ion, Sîli Constantin, Pavlenco Oleg, Catlabuga Arcadie și Crîșmaru Alexandru nu sunt întrunite elementele unei infracțiuni prevăzute de Codul penal, ordonanța care nici nu a fost contestată în modul stabilit de lege (f.d. 182-187, vol.IV).

La fel, în urma examinării raportului procurorului Caraman Alexandru privind declararea de către Șchirca Dinu în cadrul ședinței judiciare în prima instanță despre supunerea influenței psihice și maltratărilor din partea colaboratorilor de poliție în scopul depunerii declarațiilor în privința sa și a lui Voloșin Ion și Motruc Tudor că au participat la comiterea omorului lui Gheorghita

Alexei, a fost adoptata ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 14 mai 2012 (f.d. 200-201, vol.VI).

Ulterior, prin ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 15 februarie 2013, în urma adresării procurorului Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Procopciuc Ion, privind eficiența investigațiilor realizate de Procuratura mun. Chișinău pe cazul pretinsei maltratări a deținutului Voloșin Ion de către colaboratorii de poliție, ca urmare a adoptării de instanța de fond a soluției de achitare a inculpaților, bazată pe declarațiile date de inculpați în ședința judiciară despre darea declarațiilor în cadrul urmăririi penale sub influență psihică și fizică în rezultatul maltratării de către colaboratorii de poliție, a fost refuzată pornirea urmăririi penale din motiv că în acțiunile colaboratorilor de poliție Iachimov Ion, Sîli Constantin, Pavlenco Oleg, Catlabuga Arcadie, Crîșmaru Alexandru, Balamatiuc Eduard și Bejan Tudor nu sunt întrunite elementele unei infracțiuni prevăzute de Codul penal (f.d. 122-127, vol.VIII).

Astfel, potrivit proceselor-verbale din 22 august 2011 de prezentare învinuitului Șchirca Dinu și avocatului Rîhlea Vasile a materialelor de urmărire penală, de anunțare a terminării urmăririi penale, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale (f.d. 175-176, vol.V), ultimii nu au avut careva cereri și obiecții asupra probelor, totodată nu au invocat încălcarea prevederilor procedurale pe caz.

La fel, conform proceselor-verbale din 22 august 2011 de prezentare învinuitului Voloșin Ion și avocatului Bobeica Vasile a materialelor de urmărire penală, de anunțare a terminării urmăririi penale, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale (f.d. 177-178, vol.V), avocatul Bobeica Vasile a solicitat încetarea procesului penal în privința lui Voloșin Ion din lipsa de probe, solicitare respinsă prin ordonanța procurorului din 23 august 2011, totodată ultimii nu au avut careva obiecții asupra probelor conținute în materialele cauzei și nici încălcarea prevederilor procedurale nefiind invocate de către învinuit și avocat.

Instanța de apel a apreciat ca fiind declarative afirmațiile privind încălcarea dreptului la apărare a inculpaților Șchirca Dinu și Voloșin Ion, reținând în acest sens că potrivit procesului-verbal de reținere a lui Șchirca Dinu, la reținerea acestuia a fost prezent avocatul desemnat Medeleanu Roman, fiind prezente și semnăturile avocatului în respectivul proces-verbal și mandatul avocatului (f.d. 112, vol.IV, f.d. 112-115, vol.VI), la fel la recunoașterea în calitate de bănuț și aducerea la cunoștință a drepturilor bănuțului, la audierea lui Șchirca Dinu în calitate de bănuț, potrivit actelor procesuale și a procesului-verbal de audiere a lui Șchirca Dinu în calitate de bănuț, rezultă participarea avocatului Medeleanu Roman, fiind prezente semnăturile avocatului.

Ulterior, la audierea suplimentară în calitate de învinuit a lui Șchirca Dinu rezultă că a fost prezent avocatul ales Rîhlea Vasile, fapt confirmat prin f.d. 126-128, vol.IV, Șchirca Dinu declarând și alte detalii despre circumstanțele cazului, despre faptul că l-a sunat pe Fiodor, despre organizarea întâlnirii lui Fiodor cu Voloșin Ion, despre convorbirile telefonice purtate, despre primirea telefonului de la Voloșin Ion, precum și transportarea ambilor în xxxxx în seara comiterii faptei, ulterior, la sunetul lui Voloșin Ion, deplasarea în xxxxx și

transportarea ambilor în xxxxx, precum și convorbirile purtate atât cu Voloșin Ion, cât și cu Fiodor după 02 aprilie 2011.

Având în susținere prevederile art. 230 alin. (2), 251 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis, că atât învinuții Șchirca Dinu și Voloșin Ion, cât și avocații lor, nu au contestat legalitatea a careva acțiuni, inclusiv procesuale, în modul și termenul stabilit de lege, în timpul efectuării acțiunilor de urmărire penală sau la etapa terminării urmăririi penale și luării de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut obiecții referitor la acțiunile de urmărire penală și nu au depus careva plângeri privind recunoașterea nulității actelor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale, inclusiv la judecătorul de instrucție, în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală.

Prin urmare, a apreciat ca fiind eronată invocarea de către prima instanță că depozițiile lui Șchirca Dinu și Voloșin Ion, date la urmărirea penală, prin care aceștia au recunoscut implicarea în săvârșirea infracțiunilor incriminate, au fost obținute cu încălcarea normelor procesuale în rezultatul excesului de putere al colaboratorilor organelor de resort, cât și cu încălcarea dreptului la apărare.

Instanța de apel a stabilit, că deși inculpații Șchirca Dinu și Voloșin Ion în ședințele judiciare nu au recunoscut vinovăția, vina inculpaților în faptele incriminate se dovedește cu certitudine prin elementele de fapt rezultate din probele cercetate, și anume: declarațiile părții vătămate Gheorghita Ana (f.d. 72-78, 190, vol.VII, f.d. 91-92, vol.VIII); succesoriului victimei Gheorghita Vadim (f.d. 80-81, vol.VII); martorilor Iachimov Ion (f.d. 113-114, vol.VIII, f.d. 177-182, vol.VII); Catlabuga Arcadie (f.d. 164-170, vol.VII; f.d. 115-116, vol.VIII); Sîli Constantin (f.d. 183-189, vol.VII); Pîntea Lilian (f.d. 87-90, vol.VIII); Dicol Alexei; Burdujan Dorin (f.d. 59-63, vol.VII); Melnic Roman (f.d. 69-70, vol.VII), precum și din elementele de fapt constatate din probele scrise ale cauzei penale, cercetate în ședința instanței de apel.

Având la bază probatoriul enunțat, instanța de apel a stabilit, că acesta dovedește vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Astfel din declarațiile date de Șchirca Dinu în cadrul urmăririi penale în prezența avocatului, rezultă clar, că anume el i-a cunoscut pe Voloșin Ion cu Fiodor, iar la 02 aprilie 2011, anume el i-a transportat pe ambii din xxxxx în centrul xxxxx, după ce a plecat la ruda sa, Belic Leonid, iar în continuare după sunetul lui Voloșin Ion i-a transportat înapoi în xxxxx, că în seara respectivă Voloșin Ion și Fiodor erau îmbrăcați în haine negre, scurte cu glugă, Fiodor sub scurtă purta pulover de culoare cafea cu lapte, era nebărbierit de câteva zile, anume el i-a cunoscut pe Fiodor cu Voloșin Ion.

Partea vătămată Gheorghita Ana a explicat, că persoanele, care au săvârșit atacul purtau haine de culoare neagră, i-au pus cuțitul la gât, au legat-o, la fel conform depozițiilor martorului Marian Victor reiese, că tinerii, care se aflau în cimitir în seara zilei de 02 aprilie 2011 purtau haine întunecate, unul din ei avea sub scurtă în pulover de culoare deschisă, declarații susținute și de martorul Dicol Alexei, care a declarat, că persoanele întâlnite de el în seara zilei de 02 aprilie 2011 în apropierea gospodăriei soților Gheorghita purtau haine negre, aveau cagulele scurte pe cap, iar unul din ei avea sub scurtă pulover de culoare deschisă, unul din ei era nebărbierit.

Martorul Belic Leonid a confirmat în declarațiile sale, că în seara zilei de 02 aprilie 2011 a fost vizitat de Șchirca Dinu, care a venit la el aproximativ la orele 20:15 și a plecat peste 40-45 min.

Martorul Burdujan Dorin a declarat, că domiciliază lângă brigada de tractoare a lui Gheorghiuța Alexei, la 02 aprilie 2011 la el a venit Șchirca Dinu cu automobilul model „Mercedes Vito”, Șchirca Dinu l-a întrebat dacă nu poate repara automobilul dat, apoi ultimul a plecat.

Astfel, declarațiile lui Șchirca Dinu că anume el i-a transportat pe Voloșin Ion și Fiodor din xxxxx în xxxxx și ulterior i-a luat din xxxxx și i-a dus în xxxxx corespund realității, momente confirmate și prin rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz.

La fel Voloșin Ion, fiind audiat în cadrul urmăririi penale, în prezența avocatului, a declarat că anume Șchirca Dinu i-a comunicat că el are datorii în sumă de aproximativ 50 mii de euro, că în xxxxx locuiește o persoană care se ocupă cu agricultura și are foarte mulți bani la domiciliu și anume aproximativ un milion de lei, că i-a propus să fure casa rudei și că a fost de acord și au decis ca banii obținuți să îi împartă în jumătate, că periodic se întâlneau cu Dinu și discutau referitor la sustragerea care urmau să o comită, victima avea numele de familie „Gheorghiuța”, ulterior cu Șchirca Dinu în mun. Chișinău, la piața „Toamna de Aur” au procurat haine uzate și anume: 2 perechi de pantaloni, 2 scurte, 2 perechi de mănuși din piele, 2 căciuli în care au făcut găuri pentru ochi, la fel Șchirca Dinu a adus la el acasă un automat model „Kalașnicov” cu aproximativ 15 cartușe de luptă, că a păstrat la el la domiciliu automatul, apoi l-a întors lui Dinu, la fel că în automobilul său model „Mercedes Vito”, xxxxx, el fiind în calitate de pasager, iar Dinu Șchirca la volan, involuntar a efectuat în podeaua automobilului o împușcătură, că contactau la telefoane doar ei doi, începând cu mijlocul lunii februarie 2011, el împreună cu Șchirca Dinu, sistematic veneau în apropierea casei lui Gheorghiuța din xxxxx și au urmărit casa până la mijlocul lunii martie, apoi văzând că timp de mai mult de o lună nu se pot decide când să comită sustragerea, Șchirca Dinu a spus că o să găsească două persoane care vor comite această sustragere, după care ei nu au comunicat referitor la această temă, ulterior după ce s-a aflat despre omor, Șchirca Dinu i-a propus suma de 500 dolari ca el să plece peste hotarele Republicii Moldova, deoarece putea să fie căutat de către poliție ca persoană implicată în omorul lui Gheorghiuța, iar el a refuzat să primească banii dați deoarece nu se considera implicat în nimic.

Instanța de apel a remarcat, că deși Voloșin Ion nu recunoaște vina sa, din declarațiile ultimului rezultă cert detalii despre inițiativa lui Șchirca Dinu și planificarea atacului tâlhăresc asupra soților Gheorghiuța, ultimul a povestit despre mai multe deplasări în regiunea domiciliului și a brigăzii de tractoare, inclusiv despre pregătirea armei de foc, a obiectelor pentru comiterea faptelor, declarații confirmate și prin concluziile raportului de expertiză, descifrările convorbirilor telefonice, analizate potrivit proceselor-verbale de examinare, precum și depistarea telefonului mobil la domiciliul lui, din care rezultă legătura comună între inculpați anume în perioada săvârșirii faptelor incriminate.

În afară de declarațiile lui Voloșin Ion privind faptul că anume Șchirca Dinu a adus un pistol mitralieră, cu care se deplasau când mergeau la domiciliul

familiei Gheorghiuța, din care a efectuat și o împușcătură, ulterior fiind restituit lui Șchirca Dinu, aceste fapte se confirmă prin cercetarea automobilului lui Voloșin Ion și rezultatele expertizei balistice, care confirmă producerea împușcăturii și urmele lăsate în covorul și podeaua mijlocului de transport.

Deși avocatul Gligor Vadim s-a referit la probe, care în opinia sa sunt în apărarea inculpatului Șchirca Dinu, instanța de apel a indicat, că aceste probe de fapt sunt în acuzarea inculpaților, nefiind aduse probe, care ar combate depozițiile lui Șchirca Dinu, date în cadrul urmăririi penale, cât și de Voloșin Ion referitor la planificarea atacului tâlhăresc asupra soților Gheorghiuța, precum și necesitatea aflării, din alte motive, a lui Șchirca Dinu și a lui Voloșin Ion, cât și a transportării lui Voloșin Ion și a lui Fiodor, în noaptea zilei de 02 aprilie 2011 în xxxxx.

Declarațiile respective date în cadrul urmăririi penale, au fost depuse de Șchirca Dinu și de Voloșin Ion, în prezența avocaților, careva plângeri referitor la încălcări procesuale și careva constrângeri psihice și fizice din partea apărării și învinuiților la etapa urmăririi penale nu au parvenit, totodată în cadrul urmăririi penale ambii inculpați au participat la examinarea demersurilor privind arestarea și prelungirea termenelor arestării preventive, cât și la examinare în ordine de recurs, însă nu au invocat, că au dat declarații fiind influențați psihic sau fizic.

Mai mult, despre întâlnirea lui Șchirca Dinu cu Voloșin Ion de după săvârșirea faptelor, și anume când Șchirca Dinu se afla la spitalul MAI și că Șchirca Dinu i-a propus să părăsească țara pentru a nu fi căutat de poliție pentru omorul lui Gheorghiuța Alexei, se constată anume din declarațiile lui Voloșin Ion, declarații sprijinite și prin declarațiile martorului Rîhlea Vadim, care a declarat, că la 05 aprilie 2011 la solicitarea lui Șchirca Dinu a avut o întâlnire cu el și Voloșin Ion, în cadrul căreia primul i-a comunicat, că trebuie de organizat plecarea urgentă a ultimului în Franța, indiferent cum legal sau ilegal, la fel că la sfârșitul lunii februarie a fost contactat de către Șchirca Dinu care i-a solicitat să îi facă legătură cu Motruc Tudor, l-a apelat pe Motruc Tudor și i-a comunicat că este căutat de către Șchirca Dinu, în luna martie 2011 a fost telefonat de către Motruc și întrebat unde se află Șchirca Dinu deoarece nu poate lua legătura și i-a dat telefonul fix folosit de către Șchirca Dinu, momente de altfel care nu sunt negate de Șchirca Dinu.

La fel, anume Șchirca Dinu a declarat, că peste câteva zile după omorul lui Gheorghiuța Alexei, el l-a contactat telefonic pe Motruc Tudor și l-a întrebat ce s-a petrecut în xxxxx, la ce ultimul i-a răspuns, că în tot este vinovat ucraineanul (Voloșin Ion), după cum l-a prezentat și i-a cerut să nu-l mai deranjeze cu sunete și aceste depoziții nu sunt respinse de materialele cauzei.

În împrejurările stabilite, din declarațiile atât a lui Șchirca Dinu, cât și a lui Voloșin Ion, rezultă că ambii au comunicat detalii, care puteau fi cunoscute doar de ei ca persoane participante la pregătirea și săvârșirea infracțiunilor, totodată momentele descrise de ei sunt demonstrate și prin probele cercetate, printre care declarațiile depuse de partea vătămată Gheorghiuța Ana, a succesorului Gheorghiuța Vadim, care cunoaște situația din declarațiile mamei sale Gheorghiuța Ana, declarațiile martorilor Josan Emilia, Lecari Vladislav,

Marian Victor, Digoleanu Alexandru, Melnic Roman, Josan Vasile, Burdujan Dorin, Dicol Alexei, Rîhlea Vadim, Jechiu Vitalie, Catlabuga Arcadie, Pavlenco Oleg, Iachimov Ion, Sîli Constantin, colaboratori, care au participat la acțiuni de urmărire penală pe cazul dat, inclusiv la percheziția lui Voloșin Ion.

Prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 aprilie 2011 cu planșa fotografică, se constată că a fost efectuată cercetarea domiciliului soților Gheorghîța Ana și Alexei situat în xxxxx, fiind efectuată examinarea cadavrului cet. Gheorghîța Alexei, din care se vede clar, că corpul victimei este legat la picioare cu fular și la mâini cu banda adezivă, fiind depistate mijloacele de săvârșire a infracțiunii și anume bandă adezivă și curelușe din polimer (f.d. 33-53, vol.I), la fel în cadrul cercetării la fața locului din 03 aprilie 2011 a străzii de lângă domiciliul soților Gheorghîța Ana și Alexei situat în xxxxx, au fost depistate curelușe din polimer, curelușe identice fiind ridicate și în cadrul percheziției efectuate la Voloșin Ion.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză nr. 1309/1310 din 11 aprilie 2011, au fost stabilite caracteristicile morfologice ale curelelor din polimer depistate în domiciliul lui Gheorghîța Ana și Alexei, cu care a fost imobilizat ultimul, precum și curelele din polimer depistate lângă domiciliul acestora (f.d. 195-197, vol.II).

La fel, conform concluziilor raportului de expertiză nr. 1341/1342 din 14 aprilie 2011, au fost stabilite caracteristicile morfologice ale curelelor din polimer depistate în domiciliul lui Gheorghîța Ana și Alexei, cu care a fost imobilizat ultimul, precum și curelele din polimer depistate lângă domiciliul acestora și stabilită coincidență cu cureaua din polimer ridicată la percheziția efectuată la Voloșin Ion după caracteristicile morfologice și după semnul ștanțat „CHS” (f.d. 239-241, vol.II).

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18 mai 2011 cu planșa fotografică anexă, a fost efectuată cercetarea locului din preajma domiciliului cet. Burdujan Dorin și teritoriul pe care este amplasată xxxxx, fiind fixate declarațiile acestuia că la 02 aprilie 2011, cet. Gheorghîța Alexei era urmărit de către Șchirca Dinu aflându-se la xxxxx (f.d. 145-152, vol.I).

La fel, conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 13 mai 2011, Voloșin Ion a fost recunoscut de către Rîhlea Vadim ca persoană care îl însoțea în mun. Chișinău la 05 aprilie 2011 pe Șchirca Dinu și care prin orice mijloace dorea în mod de urgență să părăsească teritoriul Republicii Moldova (f.d. 155-158, vol.I).

Potrivit procesului-verbal de ridicare din 13 aprilie 2011, de la domiciliul lui Șchirca Dinu din xxxxx a fost ridicat mijlocul de transport model „Chrysler Voyager”, xxxxx, cu care s-a deplasat Șchirca Dinu și i-a transportat în xxxxx și înapoi pe Voloșin Ion și pe Fiodor (f.d. 190, vol.I).

Prin procesul-verbal de ridicare din 23 mai 2011, de la Jechiu Vitalie a fost ridicat telefonul mobil model „Nokia 7500” în care se află activată cartela SIM cu xxxxx, care aparțineau și erau folosite de către Motruc Tudor (f.d. 245-246, vol.I).

La fel, potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 168 din 03 aprilie 2011, au fost stabilite la cet. Gheorghîța Ana leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, pricinuite în rezultatul aplicării în privința

acesteia a violenței fizice de către persoanele care au săvârșit asupra sa atacul tâlhăresc la 02 aprilie 2011 (f.d. 8, vol.II).

Conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 54 din 03 aprilie 2011, s-a stabilit cauza decesului lui Gheorghîța Alexei și anume în rezultatul traumatismului cranio-cerebral închis sub formă de fractură a oaselor bazei craniului și hemoragii subarahnoidale, fiind depistate și alte vătămări corporale calificate ca grave, periculoase pentru viață și primirea lor la cădere se exclude, la fel Gheorghîța Alexei a fost supus asfixiei mecanice întrerupte-astuparea orificiilor bucale și nazale, sugrumării, ce se confirma cu datele examinării medico-legale a cadavrului, între vătămarile corporale primite de cet. Gheorghîța Alexei și decesul lui este legătură cauzală directă (f.d. 22-23, vol.II).

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 235 din 05 mai 2011, s-a stabilit că pe porțiunea de covor și porțiunea de față de masă ridicată de la domiciliul lui Gheorghîța Ana în rezultatul cercetării la fața locului sunt urme de sânge de proveniență umană, care puteau proveni de la Voloșin Ion (f.d. 110-114, vol.II).

La fel, conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 236 din 05 mai 2011, se indică, că sub unghiile de la mâna stângă a cadavrului Gheorghîța Alexei, sunt urme de sânge de proveniență umană, care puteau proveni de la Voloșin Ion (f.d. 129-132, vol.II).

Potrivit procesului-verbal de percheziție din 13 aprilie 2011 al domiciliul lui Voloșin Ion în xxxxx, a fost depistată și ridicată o curelușă din polimer asemănătoare cu curelușele cu care a fost imobilizat Gheorghîța Alexei înaintea săvârșirii omorului acestuia, telefonul mobil model „Samsung” cu nr. IMEI 357952036409945 și cartela SIM xxxxx, ce demonstrează legătura acestuia cu Șchirca Dinu și participarea sa la infracțiune (f.d. 209-210, vol.II).

Conform concluziilor raportului de expertiză nr. 1603/1604 din 17 iunie 2011, efectuat de către DTC a MAI, prin care a fost examinat automobilul model „Mercedes Vito”, xxxxx, ridicat de la Voloșin Ion, au fost stabilite deteriorări în covorașul fibros, covorașul elastic și podeaua mijlocului de transport model „Mercedes Vito”, xxxxx, care sunt formate în rezultatul producerii unei împușcături dintr-o armă de foc, de calibrul 7,6 mm, cu un proiectil (glonte), baza căruia îl constituie cuprul și sunt de intrare, împușcătura fiind efectuată din sus în jos, de la dreapta spre stânga, sub un unghi de aproximativ 45 grade de la distanța de până la 300 mm (f.d. 26-27, vol.III).

Potrivit procesului-verbal de percheziție din 13 aprilie 2011, în salonul nr. 309 din cadrul spitalului MAI, în articolele vestimentare ale lui Șchirca Dinu, au fost depistați și ridicați bani în sumă de 1700 dolari SUA și 850 lei, telefonul mobil model „Nokia” N86 (f.d. 145-146, vol.III).

La fel, potrivit procesului-verbal de percheziție din 13 aprilie 2011 la domiciliul lui Șchirca Dinu în xxxxx, a fost depistată și ridicată o pereche de mănuși de culoare neagră din piele artificială cu degetele tăiate, telefonul mobil model „Nokia” cu nr. de IMEI354188023948719, ce demonstrează legătura acestuia cu Voloșin Ion și participarea sa la infracțiune și substanța narcotică „marijuana” cu masa de 4,62 g (f.d. 174-175, vol.III).

Instanța de apel a reținut și informația ridicată de la instituția de telecomunicații SA „Orange” cu privire la apelurile telefonice efectuate de abonații „Orange” în raza de acoperire a antenelor cu numărul: 493; 5581; 5582; 5585; 3558; 35581; 35584; 6081; 6083 care acoperă locul săvârșirii omorului cet. Gheorghîța Alexei din xxxxx la 02 aprilie 2011, informația ridicată de la instituția de telecomunicații SA „Orange” privitor la descifrările convorbirilor telefonice a apelanților SA „Orange” care figurează în aria de acoperire la 02 aprilie 2011 în xxxxx, precum și descifrările telefonice a apelurilor ridicate în cadrul cauzei penale nr. 2011070144, examinate în cadrul procesului penal, informația ridicată de la instituția de telecomunicații SA „Moldcell” privitor la descifrările convorbirilor telefonice a abonatului Motruc Tudor ce utilizează numărul de telefonie mobilă xxxxx (f.d. 39-42, vol.IV); procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 13 aprilie 2011 al acțiunii de înregistrare a comunicărilor purtate de către Șchirca Dinu cu lucrătorii operativi ai DCCO a DGSO în localul DGSO, cu anexa la procesul-verbal de înregistrare și interceptare a comunicărilor cu redarea integrală în scris a comunicărilor purtate (f.d. 61-73, vol.IV), în rezultatul cărora au fost obținute probe ce dovedesc, în coroborare cu alte mijloace de probe, legătura permanentă telefonică dintre Șchirca Dinu și Voloșin Ion, inclusiv anume până la, cât și în seara săvârșirii infracțiunilor incriminate, și ulterior comiterii, împrejurări, care în coroborare cu probele cercetate demonstrează vinovăția lui Șchirca Dinu și Voloșin Ion în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

La fel, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 18 mai 2011, Voloșin Ion a fost recunoscut de către învinuitul Motruc Tudor ca persoana pe nume „Ion” cu care în martie 2011 s-a întâlnit în mun. Bălți împreună cu Șchirca Dinu, discutând cu acesta referitor la obținerea unei vize de plecare peste hotarele Republicii Moldova a lui „Ion”(f.d. 44-45, vol.V).

În opinia instanței de apel, probele cercetate, sunt clare prin conținutul lor, sunt cu valoare probantă și în coroborare, demonstrează existența infracțiunilor incriminate și constatarea vinei inculpaților, iar temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

În același timp, instanța de apel a considerat, că declarațiile inculpaților date în prima instanță și de apel prin care nu recunosc vinovăția, nu pot fi luate în considerație în favoarea inculpaților, deoarece nu combat situația stabilită pe cauză, aceste declarații se contrazic cu probele existente care demonstrează vina inculpaților în faptele incriminate, declarațiile fiind apreciate ca un drept al inculpaților, care nu poate fi îngrădit.

7.4. În baza celor stabilite, instanța de apel a constatat în fapt, că în luna decembrie 2010, **Șchirca Dinu**, obținând informația cu privire la situația financiară bună a locuitorilor xxxxx, Gheorghîța Alexei și Gheorghîța Ana, și presupunând că la domiciliul acestora se află sume impunătoare de bani, a hotărât să comită un atac tâlhăresc asupra dânșilor, în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari.

Ulterior, pentru realizarea mai sigură a intențiilor sale criminale, Șchirca Dinu i-a determinat pe o persoană, în privința căruia urmărirea penală a

fost disjunctată în procedură separată și pe Voloșin Ion la săvârșirea infracțiunii, aceștia din urmă acceptând necondiționat propunerea criminală făcută.

În perioada lunilor ianuarie 2010-martie 2011, numiții Șchirca Dinu, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctată în procedură separată și Voloșin Ion au elaborat un plan infracțional, împărțind rolurile între ei și convenind ca în cazul rezistenței din partea persoanelor supuse atacului, să le omoare pe acestea, pentru înlesnirea săvârșirii sustragerii.

Potrivit rolurilor repartizate, Șchirca Dinu a pregătit un automobil model „Chrysler Voyager” cu numere de înmatriculare lituaniene xxxxx, destinat deplasării la locul infracțiunii, transportării bunurilor ce urmau a fi sustrate și retragerii de la locul crimei, iar Voloșin Ion a asigurat înzestrarea grupului cu cagule, în vederea mascării, și cu centuri din polimer și bandă adezivă, destinate neutralizării victimelor.

În continuare, la 02 aprilie 2011, aproximativ la ora 20:00, Șchirca Dinu i-a transportat cu automobilul model „Chrysler Voyager” pe Voloșin Ion și persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctată în procedură separată în xxxxx, în apropierea gospodăriei familiei Gheorghîța.

Acolo, acționând în conformitate cu rolurile criminale asumate, Șchirca Dinu, pentru a-și crea alibi de neparticipare la infracțiune, s-a deplasat cu automobilul în xxxxx, iar persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctată în procedură separată și Voloșin Ion, s-au deplasat pe jos până la domiciliul lui Gheorghîța Ana și Alexei, unde mascându-se cu cagule și înarmându-se cu un cuțit pregătit din timp, aproximativ la ora 21:00 au pătruns prin acces liber în locuința familiei Gheorghîța, unde la acel moment se afla Gheorghîța Ana.

Tot atunci și tot acolo, în scopul realizării intențiilor sale criminale, persoana în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctată în procedură separată și Voloșin Ion au atacat victima cu aplicarea violenței și au imobilizat-o prin legarea mâinilor și picioarelor cu bandă adezivă, după care, amenințând-o pe Gheorghîța Ana cu cuțitul cu care erau înarmați, i-au cerut informația despre localizarea exactă a banilor. Fiindu-le refuzată cerința, persoana în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctată în procedură separată și Voloșin Ion au început a căuta sporadic banii în perimetrul locuinței victimei.

Aproximativ peste 30 minute de la începutul atacului, la domiciliul său a revenit Gheorghîța Alexei, care a încercat să împiedice activitatea infracțională a persoanei, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctată în procedură separată și Voloșin Ion, opunându-le rezistență fizică.

Aceștia, conștientizând că Gheorghîța Alexei reprezenta un obstacol pentru realizarea intențiilor sale criminale și acționând cu intenție unică și în conformitate cu înțelegerea prealabilă stabilită între ei și Șchirca Dinu, au decis să comită omorul lui Gheorghîța Alexei, pentru înlesnirea sustragerii bunurilor.

Astfel, acționând în scopul omorului lui Gheorghîța Alexei, și sustragerii ulterioare a bunurilor în proporții deosebit de mari, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctată în procedură separată și Voloșin Ion l-au imobilizat pe acesta, legându-i victimei mâinile și picioarele cu bandă adezivă, după care i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți

ale corpului, inclusiv peste cap, organ de importanță vitală și concomitent, cu întreruperi, îi obturau cu mâinile orificiile bucale și nazale, în mod conștient cauzând victimei suferințe deosebite.

În rezultatul acțiunilor violente ale persoanei, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion, victimei Gheorghîța Alexei i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în consecință la care, victima Gheorghîța Alexei a decedat pe loc.

Conform expertizei medico-legală nr. 54 din 03 aprilie 2011 moartea cet. Gheorghîța Alexei a survenit în rezultatul traumatismului cranio cerebral închis sub forma de fractura a oaselor bazei craniului și hemoragiei subarahnoidale.

De asemenea, la examinarea medico-legală a cadavrului ultimului au fost depistate următoarele leziuni corporale: hemoragii în țesuturile moi pericraniene și mușchii temporali, fractura oaselor nasului, fractura bilaterală a coastelor, hemoragii în țesuturile moi a toracelui, edem, echimoze și excoriație la cap, față și cutia toracica pe stânga. Vătămrile corporale descrise au fost produse prin acțiunea traumatică repetată a unui corp dur contondent și se califică ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață. La fel, victima a fost supusă asfixiei mecanice întrerupte - astuparea orificiilor bucale și nazale.

După aceasta, continuând acțiunile lor criminale au sustras din casă 130800 lei, 8000 ruble rusești, suma ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 3359,2 lei și 300 hrivne ucrainene ce la momentul săvârșirii infracțiunii, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 448,59 lei, cu care cu ajutorul automobilului model „Chrysler Voyager” cu numerele lituaniene xxxxx, la volanul căreia se afla Șcirca Dinu, au părăsit pe ascuns locul faptei.

În așa mod, prin acțiunile sale, Șcirca Dinu, Voloșin Ion și persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată, au cauzat părții vătămate Gheorghîța Ana daune materiale în proporții deosebit de mari în mărime de 134607,79 lei, sumă ce la momentul săvârșirii infracțiunii constituia 6730,39 unități convenționale.

Acțiunile respective ale lui **Șcirca Dinu** au fost încadrate în baza art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, după indicii calificativi: *„organizatorul omorului unei persoane săvârșit din interes material, de mai multe persoane, cu deosebită cruzime, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune și de a înlesni săvârșirea ei”*.

Instanța de apel a reținut în sarcina lui Șcirca Dinu faptul că acesta, în luna decembrie 2010, obținând informația cu privire la situația financiară bună a locuitorilor xxxxx, Gheorghîța Alexei și Gheorghîța Ana, și presupunând că la domiciliul acestora se află sume impunătoare de bani, a hotărât să comită un atac tâlhăresc asupra dâșșilor, în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari.

Ulterior, pentru realizarea mai sigură a intențiilor sale criminale, Șcirca Dinu i-a determinat pe o persoană, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și pe Voloșin Ion la săvârșirea infracțiunii, aceștia din urmă acceptând necondiționat propunerea criminală făcută.

În perioada lunilor ianuarie 2010 - martie 2011, numiții Șchirca Dinu, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion au elaborat un plan infracțional, împărțind rolurile între ei. Potrivit rolurilor repartizate, Șchirca Dinu a pregătit un automobil model „Chrysler Voyager” cu numere de înmatriculare lituaniene xxxxx, destinat deplasării la locul infracțiunii, transportării bunurilor ce urmau a fi sustrate și retragerii de la locul crimei, iar Voloșin Ion a asigurat înzestrarea grupului cu cagule, în vederea mascării, și cu centuri din polimer și bandă adezivă, destinate neutralizării victimelor.

În continuare, la 02 aprilie 2011, aproximativ la ora 20:00, Șchirca Dinu i-a transportat cu automobilul model „Chrysler Voyager” pe Voloșin Ion și persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată în xxxxx, în apropierea gospodăriei familiei Gheorghiuța.

Acolo, acționând în conformitate cu rolurile criminale asumate, Șchirca Dinu, pentru a-și crea alibi de neparticipare la infracțiune, s-a deplasat cu automobilul în xxxxx, iar persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion s-au deplasat pe jos până la domiciliul lui Gheorghiuța Ana și Alexei, unde mascându-se cu cagule și înarmându-se cu un cuțit pregătit din timp, aproximativ la ora 21:00 au pătruns prin acces liber în locuința familiei Gheorghiuța, unde la acel moment se afla Gheorghiuța Ana.

Tot atunci și tot acolo, în scopul realizării intențiilor sale criminale, persoana în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion au atacat victima cu aplicarea violenței și au imobilizat-o prin legarea mâinilor și picioarelor cu bandă adezivă, după care, amenințând-o pe Gheorghiuța Ana cu cuțitul cu care erau înarmați, i-au cerut informația despre localizarea exactă a banilor. Fiindu-le refuzată cerința, persoana în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion au început a căuta sporadic banii în perimetrul locuinței victimei.

Tot atunci, i-au fost cauzate echimoze pe ambele aripi nazale, în regiunea mandibulara pe stânga pe articulațiile radio carpale, ce se califică conform expertizei medico-legală nr. 168 din 03 aprilie 2011, ca vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Aproximativ peste 30 minute de la începutul atacului, la domiciliul său a revenit Gheorghiuța Alexei, care a încercat să împiedice activitatea infracțională a persoanei, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin, opunându-le rezistență fizică.

Aceștia, conștientizând că Gheorghiuța Alexei reprezenta un obstacol pentru realizarea intențiilor sale criminale și acționând cu intenție unică și în conformitate cu înțelegerea prealabilă stabilită între ei și Șchirca, au decis să comită omorul lui Gheorghiuța Alexei, pentru înlesnirea sustragerii bunurilor.

Astfel, acționând în scopul omorului lui Gheorghiuța Alexei, și sustragerii ulterioare a bunurilor în proporții deosebit de mari, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion l-au imobilizat pe acesta, legându-i victimei mâinile și picioarele cu bandă adezivă, după care i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți

ale corpului, inclusiv peste cap, organ de importanță vitală și concomitent, cu întreruperi, îi obturau cu mâinile orificiile bucal și nazal, în mod conștient cauzând victimei suferințe deosebite.

În rezultatul acțiunilor violente ale persoanei, în privința căruia urmărirea penală a fost disjungată în procedură separată și Voloșin Ion, victimei Gheorghîța Alexei i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în consecință la care, victima Gheorghîța Alexei a decedat pe loc.

Conform expertizei medico-legală nr. 54 din 03 aprilie 2011, moartea cet. Gheorghîța Alexei a survenit în rezultatul traumatismului cranio-cerebral închis sub forma de fractura a oaselor bazei craniului și hemoragiei subarahnoidale. De asemenea, la examinarea medico-legală a cadavrului ultimului au fost depistate următoarele leziuni corporale: hemoragii în țesuturile moi pericraniene și mușchii temporali, fractura oaselor nasului, fractura bilaterală a coastelor, hemoragii în țesuturile moi a toracelui, edem, echimoze și excoriație la cap, față și cutia toracica pe stânga. Vătămrile corporale descrise au fost produse prin acțiunea traumatică repetată a unui corp dur contondent și se califică ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață.

La fel, victima a fost supusă asfixiei mecanice întrerupte-astuparea orificiilor bucale și nazale.

După aceasta, continuând acțiunile lor criminale au sustras din casă 130800 lei, 8000 ruble rusești, suma ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 3359,2 lei și 300 hrivne ucrainene ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 448,59 lei, cu care cu ajutorul automobilului model „Chrysler Voyager” cu numerele lituaniene xxxxx, la volanul căreia se afla Șchirca Dinu, au părăsit pe ascuns locul faptei.

În așa mod, prin acțiunile sale, Șchirca Dinu, Voloșin Ion și persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjungată în procedură separată, au cauzat părții vătămate Gheorghîța Ana daune materiale în proporții deosebit de mari în mărime de 134607,79 lei, sumă ce la momentul săvârșirii infracțiunii constituia 6730,39 unități convenționale.

Astfel prin acțiunile sale **Șchirca Dinu** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 42 alin. (3), 188 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi: *„organizatorul tâlhăriei, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, săvârșită de două persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”*.

Instanța de apel a mai constatat și faptul, că **Șchirca Dinu**, pentru asigurarea realizării planului său criminal îndreptat la comiterea unui atac tâlhăresc asupra soților Gheorghîța Alexei și Ana din xxxxx, în perioada nestabilă de organul de urmărire penală, a procurat în lipsa unei autorizări corespunzătoare de la persoane neidentificate de către urmărirea penală un pistol mitralieră model „Kalașnikov” și 15 cartușe de luptă pentru el, pe care le păstra la domiciliul său în xxxxx.

În continuare, Șchirca Dinu, în cadrul pregătirii atacului tâlhăresc asupra soților Gheorghiuța, i-a transmis arma și cartușele menționate coparticipantului la infracțiune Voloșin Ion, pe care ultimul în ianuarie-februarie 2011, le deținea, le purta și le păstra în automobilul și gospodăria sa în xxxxx, după ce le-a restituit lui Șchirca Dinu, care, la rândul său, a continuat purtarea și păstrarea armei și munițiilor sus indicate.

În perioada lunilor ianuarie-februarie 2011, Șchirca Dinu și Voloșin Ion, în comun și sistematic, având cu ei pistolul mitralieră și cartușe pentru el se deplasau în regiunea locului de trai și de serviciu a victimei pentru planificarea detaliată a infracțiunii. În timpul când efectuau aceste verificări și urmăriri ascunse, Voloșin Ion fiind în calitate de pasager, iar Șchirca Dinu fiind în calitate de șofer al mijlocului de transport model „Mercedes Vito”, xxxxx, care aparține lui Voloșin Ion, primul din imprudență a efectuat o împușcătură involuntară în podeaua mijlocului de transport, provocând un orificiu de ieșire.

Astfel, conform raportului de expertiză nr. 1603/1604 din 17 iunie 2011, deteriorările din covorașul fibros, covorașul elastic și podeaua mijlocului de transport model „Mercedes Vito”, xxxxx, sunt formate în rezultatul producerii unei împușcături dintr-o armă de foc, de calibrul 7,6 mm cu un proiectil (glonte), baza căruia îl constituie cuprul și sunt de intrare, împușcătura fiind efectuată din sus în jos, de la dreapta spre stânga, sub un unghi de aproximativ 45 grade de la distanța de până la 300 mm.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Șchirca Dinu** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: „*purtarea, păstrarea, procurarea armei de foc și munițiilor fără autorizația corespunzătoare, acțiuni săvârșite de două persoane*”.

Instanța de apel a mai constatat, că **Voloșin Ion** a săvârșit infracțiunile de omor intenționat, tâlhărie, purtarea, păstrarea armei de foc și munițiilor fără autorizația corespunzătoare în următoarele circumstanțe.

În luna decembrie 2010, Șchirca Dinu, obținând informația cu privire la situația financiară bună a locuitorilor xxxxx, Gheorghiuța Alexei și Gheorghiuța Ana, și presupunând că la domiciliul acestora se află sume impunătoare de bani, a hotărât să comită un atac tâlhăresc asupra dâșilor, în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari.

Ulterior, pentru realizarea mai sigură a intențiilor sale criminale, Șchirca Dinu i-a determinat pe o persoană, în privința căruia urmărirea penală a fost disjungată în procedură separată și pe Voloșin Ion la săvârșirea infracțiunii, aceștia din urmă acceptând necondiționat propunerea criminală făcută.

În perioada lunilor ianuarie 2010-martie 2011, numiții Șchirca Dinu, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjungată în procedură separată și Voloșin Ion au elaborat un plan infracțional, împărțind rolurile între ei și convenind ca în cazul rezistenței din partea persoanelor supuse atacului, să le omoare pe acestea, pentru înlesnirea săvârșirii sustragerii.

Potrivit rolurilor repartizate, Șchirca Dinu a pregătit un automobil model „Chrysler Voyager” cu numere de înmatriculare lituaniene xxxxx, destinat deplasării la locul infracțiunii, transportării bunurilor ce urmau a fi sustrase și retragerii de la locul crimei, iar Voloșin Ion a asigurat înzestrarea grupului cu

cagule, în vederea mascării, și cu centuri din polimer și bandă adezivă, destinate neutralizării victimelor.

În continuare, la 02 aprilie 2011, aproximativ la ora 20:00, Șchirca Dinu i-a transportat cu automobilul model „Chrysler Voyager” pe Voloșin Ion și persoana în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată în xxxxx, în apropierea gospodăriei familiei Gheorghiuța.

Acolo, acționând în conformitate cu rolurile criminale asumate, Șchirca Dinu, pentru a-și crea alibi de neparticipare la infracțiune, s-a deplasat cu automobilul în xxxxx, iar persoana în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion, s-au deplasat pe jos până la domiciliul lui Gheorghiuța Ana și Alexei, unde mascându-se cu cagule și înarmându-se cu un cuțit pregătit din timp, aproximativ la ora 21:00 au pătruns prin acces liber în locuința familiei Gheorghiuța, unde la acel moment se afla Gheorghiuța Ana.

Tot atunci și tot acolo, în scopul realizării intențiilor sale criminale, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion au atacat victima cu aplicarea violenței și au imobilizat-o prin legarea mâinilor și picioarelor cu bandă adezivă, după care, amenințând-o pe Gheorghiuța Ana cu cuțitul cu care erau înarmați, i-au cerut informația despre localizarea exactă a banilor. Fiindu-le refuzată cerința, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion au început a căuta sporadic banii în perimetrul locuinței victimei.

Aproximativ peste 30 minute de la începutul atacului, la domiciliul său a revenit Gheorghiuța Alexei, care a încercat să împiedice activitatea infracțională a persoanei, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion, opunându-le rezistență fizică.

Aceștia, conștientizând că Gheorghiuța Alexei reprezenta un obstacol pentru realizarea intențiilor sale criminale și acționând cu intenție unică și în conformitate cu înțelegerea prealabilă stabilită între ei și Șchirca Dinu, au decis să comită omorul lui Gheorghiuța Alexei, pentru înlesnirea sustragerii bunurilor.

Astfel, acționând în scopul omorului lui Gheorghiuța Alexei, și sustragerii ulterioare a bunurilor în proporții deosebit de mari, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion l-au imobilizat pe acesta, legându-i victimei mâinile și picioarele cu bandă adezivă, după care i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv peste cap, organ de importanță vitală și concomitent, cu întreruperi, îi obturau cu mâinile orificiile bucale și nazale, în mod conștient cauzând victimei suferințe deosebite.

În rezultatul acțiunilor violente a persoanei, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion, victimei Gheorghiuța Alexei i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în consecință la care, victima Gheorghiuța Alexei a decedat pe loc.

Conform expertizei medico legale nr. 54 din 03 aprilie 2011 moartea cet. Gheorghiuța Alexei a survenit în rezultatul traumatismului cranio-cerebral închis sub forma de fractura a oaselor bazei craniului și hemoragiei subarahnoidale.

De asemenea, la examinarea medico-legală a cadavrului ultimului au fost depistate următoarele leziuni corporale: hemoragii în țesuturile moi pericraniene și mușchii temporali, fractura oaselor nasului, fractura bilaterală a coastelor, hemoragii în țesuturile moi a toracelui, edem, echimoze și excoriație la cap, față și cutia toracică pe stânga. Vătămările corporale descrise au fost produse prin acțiunea traumatică repetată a unui corp dur contondent și se califică ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață.

La fel, victima a fost supusă asfixiei mecanice întrerupte - astuparea orificiilor bucale și nazale.

După aceasta, continuând acțiunile lor criminale au sustras din casă 130800 lei, 8000 ruble rusești, sumă ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 3359,2 lei și 300 hrivne ucrainene ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 448,59 lei, cu care, cu ajutorul automobilului model „Chrysler Voyager” cu numerele lituaniene xxxxx, la volanul căreia se afla Șcirca Dinu, au părăsit pe ascuns locul faptei.

În așa mod, prin acțiunile sale, Șcirca Dinu, Voloșin Ion și persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată, au cauzat părții vătămate Gheorghîța Ana daune materiale în proporții deosebit de mari în mărime de 134607,79 lei, sumă ce la momentul săvârșirii infracțiunii constituia 6730,39 unități convenționale.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Voloșin Ion** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, după indicii calificativi: *„omorul unei persoane săvârșit din interes material, de mai multe persoane, cu deosebită cruzime, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune și de a înlesni săvârșirea ei”*.

Instanța de apel a mai reținut în sarcina lui Voloșin Ion faptul că acesta, în luna decembrie 2010, obținând de la Șcirca Dinu informația cu privire la situația financiară bună a locuitorilor xxxxx, Gheorghîța Alexei și Gheorghîța Ana, și presupunând că la domiciliul acestora se află sume impunătoare de bani, a hotărât să comită un atac tâlhăresc asupra dâșilor, în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari.

Ulterior, pentru realizarea mai sigură a intențiilor sale criminale, Șcirca Dinu i-a determinat pe persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și pe Voloșin Ion la săvârșirea infracțiunii, aceștia din urmă acceptând necondiționat propunerea criminală făcută.

În perioada lunilor ianuarie 2010-martie 2011, numiții Șcirca Dinu, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion au elaborat un plan infracțional, împărțind rolurile între ei. Potrivit rolurilor repartizate, Șcirca Dinu a pregătit un automobil model „Chrysler Voyager” cu numere de înmatriculare lituaniene xxxxx, destinat deplasării la locul infracțiunii, transportării bunurilor ce urmau a fi sustrate și retragerii de la locul crimei, iar Voloșin Ion a asigurat înzestrarea grupului cu cagule, în vederea mascării, și cu centuri din polimer și bandă adezivă, destinate neutralizării victimelor.

În continuare, la 02 aprilie 2011, aproximativ la ora 20:00, Șcirca Dinu i-a transportat cu automobilul model „Chrysler Voyager” pe Voloșin Ion și persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată în xxxxx, în apropierea gospodăriei familiei Gheorghîța.

Acolo, acționând în conformitate cu rolurile criminale asumate, Șcirca Dinu, pentru a-și crea alibi de neparticipare la infracțiune, s-a deplasat cu automobilul în xxxxx, iar persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion, s-au deplasat pe jos până la domiciliul lui Gheorghîța Ana și Alexei, unde mascându-se cu cagule și înarmându-se cu un cuțit pregătit din timp, aproximativ la ora 21:00 au pătruns prin acces liber în locuința familiei Gheorghîța, unde la acel moment se afla Gheorghîța Ana.

Tot atunci și tot acolo, în scopul realizării intențiilor sale criminale, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion au atacat victima cu aplicarea violenței și au imobilizat-o prin legarea mâinilor și picioarelor cu bandă adezivă, după care, amenințând-o pe Gheorghîța Ana cu cuțitul cu care erau înarmați, i-au cerut informația despre localizarea exactă a banilor. Fiindu-le refuzată cerința, persoana în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion au început a căuta sporadic banii în perimetrul locuinței victimei.

Tot atunci, i-au fost cauzate echimoze pe ambele aripi nazale, în regiunea mandibulară pe stânga, pe articulațiile radio carpale, ce se califică conform expertizei medico-legală nr. 168 din 03 aprilie 2011, ca vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Aproximativ peste 30 minute de la începutul atacului, la domiciliul său a revenit Gheorghîța Alexei, care a încercat să împiedice activitatea infracțională a persoanei, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion, opunându-le rezistență fizică.

Aceștia, conștientizând că Gheorghîța Alexei reprezenta un obstacol pentru realizarea intențiilor sale criminale și acționând cu intenție unică și în conformitate cu înțelegerea prealabilă stabilită între ei și Șcirca Dinu, au decis să comită omorul lui Gheorghîța Alexei, pentru înlesnirea sustragerii bunurilor.

Astfel, acționând în scopul omorului lui Gheorghîța Alexei și sustragerii ulterioare a bunurilor în proporții deosebit de mari, persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion l-au imobilizat pe acesta, legându-i victimei mâinile și picioarele cu bandă adezivă, după care i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv peste cap, organ de importanță vitală și concomitent, cu întreruperi, îi obturau cu mâinile orificiile bucale și nazale, în mod conștient cauzând victimei suferințe deosebite.

În rezultatul acțiunilor violente ale persoanei, în privința căruia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată și Voloșin Ion, victimei Gheorghîța Alexei i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în consecință la care, victima Gheorghîța Alexei a decedat pe loc.

Conform expertizei medico-legală nr. 54 din 03 aprilie 2011 moartea cet. Gheorghîța Alexei a survenit în rezultatul traumatismului cranio-cerebral

închis sub forma de fractura a oaselor bazei craniului și hemoragiei subarahnoidale. De asemenea, la examinarea medico-legală a cadavrului ultimului au fost depistate următoarele leziuni corporale: hemoragii în țesuturile moi pericraniene și mușchii temporali, fractura oaselor nasului, fractura bilaterală a coastelor, hemoragii în țesuturile moi a toracelui, edem, echimoze și excoriație la cap, față și cutia toracică pe stânga.

Vătămările corporale descrise au fost produse prin acțiunea traumatică repetată a unui corp dur contondent și se califică ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață. La fel, victima a fost supusă asfixiei mecanice întrerupte - astuparea orificiilor bucale și nazale.

După aceasta, continuând acțiunile lor criminale au sustras din casă 130800 lei, 8000 ruble rusești, suma ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 3359,2 lei și 300 hrivne ucraniene ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 448,59 lei, cu care, cu ajutorul automobilului model „Chrysler Voyager” cu numerele lituaniene xxxxx, la volanul căreia se afla Șchirca Dinu, au părăsit pe ascuns locul faptei.

În așa mod, prin acțiunile sale, Șchirca Dinu, Voloșin Ion și persoana, în privința căruia urmărirea penală a fost disjungată în procedură separată, au cauzat părții vătămate Gheorghîța Ana daune materiale în proporții deosebit de mari în mărime de 134607,79 lei, sumă ce la momentul săvârșirii infracțiunii constituia 6730,39 unități convenționale.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Voloșin Ion** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi: *„tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, săvârșită de două persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”*.

Instanța de apel, la fel a reținut în sarcina lui Voloșin Ion, faptul că acesta, pentru asigurarea realizării planului său criminal îndreptat la comiterea unui atac tâlhăresc asupra soților Gheorghîța Alexei și Ana din xxxxx, a primit în lipsa unei autorizări corespunzătoare de la coparticipantul său Șchirca Dinu un pistol mitralieră model „Kalașnikov” și 15 cartușe de luptă pentru el. În continuare, în perioada ianuarie-februarie 2011, Voloșin Ion le purta și le păstra în automobilul și gospodăria sa în xxxxx, după ce le-a restituit lui Șchirca Dinu, care, la rândul său, a continuat purtarea și păstrarea armei și munițiilor sus indicate.

În perioada lunilor ianuarie - februarie 2011, Șchirca Dinu și Voloșin Ion, în comun și sistematic, având cu ei pistolul mitralieră și cartușe pentru el se deplasau în regiunea locului de trai și de serviciu a victimei pentru planificarea detaliată a infracțiunii. În timpul când efectuau aceste verificări și urmăriri ascunse, Voloșin Ion, fiind în calitate de pasager, având asupra sa pistolul mitralieră, iar Șchirca Dinu fiind în calitate de șofer al mijlocului de transport model „Mercedes Vito”, xxxxx, care aparține lui Voloșin Ion, primul din imprudență a efectuat o împușcătură involuntară în podeaua mijlocului de transport, provocând un orificiu de ieșire.

Astfel, conform raportului de expertiză nr. 1603/1604 din 17 iunie 2011, deteriorările din covorașul fibros, covorașul elastic și podeaua mijlocului de transport model „Mercedes Vito”, xxxxx, sunt formate în rezultatul producerii unei împușcături dintr-o armă de foc, de calibrul 7,6 mm cu un proiectil (glonte), baza căruia îl constituie cuprul și sunt de intrare, împușcătura fiind efectuată din sus în jos, de la dreapta spre stânga, sub un unghi de aproximativ 45 grade de la distanța de până la 300 mm.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Voloșin Ion** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: „*purtarea, păstrarea armei de foc și munițiilor fără autorizația corespunzătoare, acțiuni săvârșite de două persoane*”.

7.5. Instanța de apel a remarcat, că deși apărarea a invocat ca probe în favoarea inculpatului Șchirca Dinu declarațiile martorului Belic Leonid, aceste declarații confirmă că Șchirca Dinu nu a avut careva necesitate de aflare anume la Belic Leonid la data de 02 aprilie 2011, în sensul dat declarațiile martorului confirmând că Șchirca Dinu anume că a venit la Belic Leonid în scopul de a-și crea un alibi, de fapt anterior Șchirca Dinu i-a transportat pe Voloșin Ion și pe altă persoană pe nume Fiodor în xxxxx, unde i-a lăsat, apoi după plecarea de la Belic Leonid, a mers după ei iarăși în xxxxx.

Cu referire la declarațiile martorului Somiș Roman, care a relatat că la 02 aprilie 2011, aproximativ la ora 24:00, la el a venit Șchirca Dinu, care trebuia din spusele lui să se întâlnească cu o persoană, că după spusele martorului acesta a fost unicul caz când el a fost vizitat de Șchirca Dinu noaptea târziu și au stat de vorbă vreo oră, după ce Somiș a adormit și când s-a dus de la el Șchirca Dinu nu cunoaște, că din spusele fratelui său Somiș Serghei și el s-a întâlnit în seara zilei de 02 aprilie 2011 cu Șchirca Dinu în xxxxx, instanța de apel a indicat, că necesitatea vizitei la acest martor de către Șchirca Dinu la fel nu a fost stabilită, mai ales că Șchirca Dinu a fost la martorul dat după transportarea lui Voloșin Ion și a persoanei cu numele Fiodor înapoi din xxxxx, momente evidențiate și din declarațiile date de Șchirca Dinu în cadrul urmăririi penale.

Mai mult, din declarațiile martorilor invocați de apărare nu se constată necesitatea venirii lui Șchirca Dinu în acea zi și oră anume, totodată aceste declarații nu combat participarea lui Șchirca Dinu la săvârșirea infracțiunilor incriminate, ci dimpotrivă, dovedesc, că Șchirca Dinu a avut întâlniri cu persoanele date în scopul creării unui alibi artificial.

Instanța de apel a menționat, că martorul Rîhlea Vadim a dat declarații în acuzarea inculpaților, anume că a fost contactat de Șchirca Dinu care i-a cerut numărul de telefon a lui Motruc Tudor, că a vorbit cu Motruc Tudor referitor la Șchirca Dinu, la fel că după comiterea omorului lui Gheorghiuța Alexei, Șchirca Dinu, care era cu o persoana pe nume Ion, l-a întrebat dacă nu cunoaște pe cineva, care deschide viză în țările străine, deoarece Ion vrea să plece în Franța legal sau ilegal.

La fel, potrivit declarațiilor martorilor Burlea Viorel și Gheorghiuța Vitalie depuse în prima instanță, rezultă că în ziua respectivă, aproximativ la ora 19:00, în centrul xxxxx, în momentul patrulării, în prezența ambilor a fost stopat Șchirca Dinu care se afla la volanul automobilului model „Crysler”, n/î nu erau

moldovenești, că ultimul se deplasa în direcția vămii, au verificat actele și Șchirca Dinu a plecat, în sensul dat aceste declarații nefiind de natură să demonstreze nevinovăția lui Șchirca Dinu, mai ales că de fapt, din declarațiile ultimilor rezultă, că nu au raportat că au controlat automobilul lui Șchirca Dinu.

Ce ține de invocarea de către apărare a faptului cercetării telefonului mobil model Nokia cu IMEI354188023948719, instanța de apel a indicat, că potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 22 iulie 2011, cu anexe (f.d. 22-24, 25-35 vol.IV), reiese că telefonul respectiv a fost ridicat anume de la Șchirca Dinu, iar cele invocate de apărare nu implică nulitatea probelor și nu diminuează forța probantă a acțiunilor procesuale petrecute pe caz.

Având în susținere explicațiile din practica judiciară constantă privind componentele infracțiunilor incriminate inculpaților, instanța de apel a menționat, că în momentul când persoanele au pătruns în casa victimei și au atacat-o în scopul sustragerii bunurilor, infracțiunea de tâlhărie, componentă de infracțiune formală, s-a consumat, iar intenția de omor și omorul propriu zis a avut loc ulterior. În atare situație, dacă în timpul actului de tâlhărie persoana săvârșește și omorul intenționat al victimei, potrivit art. 33 Cod penal, există concursul de infracțiuni și, conform prevederilor din art. 114 Cod penal, urmare a recomandărilor oferite în pct. 8 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale despre sustragerea bunurilor”, calificarea infracțiunilor respective săvârșite de inculpați, se efectuează cu invocarea ambelor norme penale speciale, prevăzute de art. 145 și art. 188 Cod penal.

Circumstanțele cauzei așa cum au fost stabilite de instanța de apel rezultă cert din declarațiile date de învinuții Șchirca Dinu și Voloșin Ion în cadrul urmăririi penale, din declarațiile părții vătămate, a martorilor audiați, în coroborare cu rezultatele măsurilor procesuale efectuate pe caz, cât și corpurile delictive, care demonstrează vina inculpaților pe deplin.

Din declarațiile părții vătămate rezultă cert că persoanele mascate care au pătruns în casă aveau cu ele cuțit, pe care l-au pus la gâtul ei și cu care au amenințat-o, au imobilizat-o prin legarea mâinilor și picioarelor, astfel în moment ce se constată că persoanele având cu sine obiect în calitate de armă, atacând victima și cerându-i comunicarea localizării banilor, cu cauzarea ultimei a vătămarilor corporale neînsemnate, precum și la venirea lui Gheorghiuța Alexei, lovind peste diferite părți ale corpului pe victima Gheorghiuța Alexei, căruia i-au aplicat multiple lovituri în cap și peste diferite regiuni ale corpului, inclusiv cu supunerea asfixiei mecanice întrerupte - astuparea orificiilor bucale și nazale, acțiuni confirmate prin rezultatele expertizelor înfăptuite pe caz, în rezultatul cărora victima a decedat pe loc, persoanele trebuiau să-și dea seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale și să prevadă urmările care pot surveni.

Aplicarea multiplelor lovituri în regiunile vitale ale corpului victimei, dovedesc incontestabil dorința persoanelor de a-i curma viața victimei, acțiuni care sunt independente de săvârșirea celeilalte infracțiuni, și anume atacul tâlhăresc.

În tot acest timp, Șchirca Dinu, anume ca organizator al infracțiunii, pentru a-și crea un alibi, după ce i-a lăsat în xxxxx pe Voloșin Ion și persoana în privința

căruia urmărirea penală a fost disjunctă în legătură cu căutarea ultimului, lângă casa lui Gheorghiuța Alexei, s-a deplasat în xxxxx la cumătrul său Belic Leonid, unde s-a aflat fără careva motive, iar ulterior, în urma sunetului de la Voloșin Ion, a mers iarăși în xxxxx, unde a luat pe ambele persoane și le-a dus în xxxxx, restituind și telefonul mobil lui Voloșin Ion, împrejurări stabilite cert atât din declarațiile învinuiților, cât și din rezultatele măsurilor speciale de investigație, din examinarea informațiilor telefonice, din care rezultă sunetele efectuate de participanții la comiterea infracțiunii, care au folosit numere doar în această seară, fapte demonstrate prin cercetarea informațiilor telefonice.

Toate aceste constatări, coroborate cu alte probe din dosar demonstrează indubitabil că inculpații sunt culpabili în infracțiunile incriminate, fiind prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor nominalizate.

Instanța de apel a indicat, că nerecunoașterea vinovăției de către Șchirca Dinu și Voloșin Ion pe parcursul judecării nu presupune și nu echivalează cu achitarea ultimilor în cele incriminate, aceasta fiind o tactică a apărării pentru eschivarea de la răspunderea penală pentru faptele infracționale săvârșite, printre care se regăsește și o infracțiune excepțional de gravă pentru care legea penală prevede detențiunea pe viață.

Totodată, instanța de apel a specificat, că majoritatea criticilor apărării invocate se referă la faptul că acuzarea solicită punerea la baza condamnării inculpaților a probelor care au fost obținute cu încălcarea legii procesual-penale și dreptului la apărare a inculpatului, însă din materialele cauzei nu rezultă că învinuiții și partea apărării ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la momentul terminării urmăririi penale, ultimii neformulând careva obiecții.

Instanța de apel a apreciat ca nefondată argumentarea primei instanțe precum că nu pot fi admise ca probe informațiile telefonice ridicate de la instituția de telecomunicații SA „Orange” cu privire la apelurile telefonice, efectuate de abonații „Orange” în raza de acoperire a antenelor cu nr. 493, 5581, 5582, 5585, 3558, 35581, 35584, 6081, 6083, care acoperă locul săvârșirii omorului cet. Gheorghiuța Alexei din xxxxx la 02 aprilie 2011, informația ridicată de la instituția de telecomunicații SA „Orange” privitor la descifrările convorbirilor telefonice a apelanților SA „Orange”, care figurează în aria de acoperire la 02 aprilie 2011, în xxxxx, precum și descifrarea telefonică a apelurilor, deoarece efectuarea culegerii de informații de la instituțiile de telecomunicații, ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice, a fost efectuată în cadrul procesului penal pornit, în baza demersurilor organului de urmărire penală, cu autorizarea judecătorului de instrucție, fapt ce rezultă din încheierile judecătorului de instrucție aflate la f.d. 3, 8, 17, 20, 42 vol. IV, ceea ce denotă că informațiile telefonice ridicate au fost administrate de către organul de urmărire penală în conformitate cu legislația în vigoare, totodată incorect și din motive formale nu au fost admise de către instanțele de judecată în calitate de probe concludente și pertinente, or legalitatea acestor probe nu a fost contestată în careva mod la finisarea urmăririi penale de către învinuiți și avocați.

Anume că procesele-verbale de examinare a informațiilor cu privire la informația și apelurile telefonice efectuate (f.d. 22-35), demonstrează legătura

dintre Voloșin Ion și Șchirca Dinu, utilizarea telefoanelor în seara infracțiunii de către Șchirca Dinu și Voloșin Ion.

Invocarea lui Șchirca Dinu ca doar a transportat în xxxxx pe Voloșin Ion și pe Fiodor și că nu a știut ce anume urmau să facă ultimii în xxxxx se combate chiar prin însăși declarațiile lui Șchirca Dinu date în cadrul urmăririi penale, când a declarat că știa că ultimii mergeau la furt, la fel că înțelegea că nu degeaba i s-a dat telefon pentru sunete.

Totodată nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu generează achitarea lor, din moment ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lor în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Critica referitor la faptul că nu sunt probe în comiterea infracțiunilor incriminate, că nu au fost recunoscuți de partea vătămată, nu au fost luate în considerație de către instanța de apel, or, aceste afirmații nu probează nevinovăția inculpaților, atâta timp cât în susținerea învinuirii acestuia au fost reținute probe pertinente, concludente și certe, și anume, declarațiile părții vătămate, coroborate cu declarațiile martorilor, cu procesele-verbale de cercetare la fața locului, declarațiile anterioare date de inculpați, procesele-verbale de verificare a declarațiilor lui Șchirca Dinu la fața locului, din care rezultă și depistarea aflării ultimului în razele de acoperire, probe apreciate prin coroborare cu informațiile furnizate de instituțiile de telecomunicații privind descifrările convorbirilor telefonice între Șchirca Dinu, Voloșin Ion, precum și altă persoană, ridicate de la SA „Orange” și SA „Moldcell”.

Instanța de apel a mai indicat, că însuși Voloșin Ion în cadrul urmăririi penale a declarat că au fost procurate căciuli, la care s-au tăiat găuri, în sensul dat și partea vătămată declarând că persoanele care au venit în casa ei aveau pe față căciuli cu găuri și că i-au astupat ochii, astfel era cu neputință să fie recunoscut cineva.

Astfel, poziția apărării este contrară probelor administrate la cauza penală, totodată, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost confirmată parțial de către Șchirca Dinu și Voloșin Ion în cadrul urmăririi penale, când au relatat circumstanțele pregătirii comiterii faptelor, doar că ambii invocând că personal nu au participat la săvârșirea infracțiunilor.

În același timp, anume legătura dintre inculpați și implicarea lor la comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită prin probele administrate la cauza penală și care au fost descrise detaliat, fiind constatat că infracțiunile au fost comise prin participație, și anume că Șchirca Dinu, având datorii mari și cunoscând situația familiei Gheorghiuța, a avut rolul de organizator și a organizat comiterea infracțiunilor de omor și tâlhărie, anume el a propus lui Voloșin Ion săvârșirea sustragerii, anume Șchirca Dinu prin intermediul lui Rîhlea Vadim, l-a contactat pe Fiodor și a organizat întâlnirea lui Voloșin Ion cu Fiodor, împreună cu Voloșin Ion au procurat haine, căciuli, la fel un automat și cartușe, fapt ce cert reiese din declarațiile lui Voloșin Ion, când au fost comunicate detalii cunoscute doar de către ambii inculpați.

Anume Șchirca Dinu a avut rolul de organizator, respectiv, dânsul a organizat infracțiunile, i-a contactat pe Fiodor și Voloșin Ion pentru executarea

faptică a infracțiunilor, la fel i-a transportat pe Voloșin Ion și pe altă persoană pe nume Fiodor, în xxxxx, cu un automobil, care nu-i aparține, inclusiv până la săvârșirea faptelor, de mai multe ori au fost efectuate verificarea casei lui Gheorghiuța, personal plecând în xxxxx la cumătrul Belic Leonid, pentru ca să nu provoace suspiciuni.

În acest context instanța de apel a conchis, că deși Șchirca Dinu nu a fost nemijlocit la locul faptei și nu a contribuit în aceeași măsură la producerea infracțiunilor incriminate, semnificativ este faptul că, acțiunile succesive săvârșite de fiecare din inculpați, până la comiterea faptei, potrivit rolului pe care le-au avut, acțiunile lor s-au completat reciproc și toate împreună au alcătuit activitatea unică, indivizibilă care a și format activitatea de săvârșire a faptelor incriminate.

Analizând probele administrate la dosar, instanța de apel a atestat un comportament evaziv al inculpaților în cursul judecării cauzei în prima instanță cât și în instanța de apel, ambii inculpați expunând alte direcții a evenimentelor, decât cele redată în cadrul urmăririi penale, însă vina inculpaților s-a stabilit prin probele cercetate, iar versiunile înaintate de inculpați se apreciază critic, reieșind din modalitatea, mijloacele, locul și timpul de comitere, ce atestă o evidentă legătură neîntreruptă între inculpați, or, în condițiile contradictorii expuse de inculpați, nu pot fi reținute versiunile inculpaților întru achitarea lor.

Mai mult, diferitele modalități ale inculpaților de a camufla faptele real întâmplate, inclusiv prin dezvinovățirea personală în faptele săvârșite, totodată momentele stabilite comune, printre care și multiplele convorbiri telefonice avute între ei în perioada analizată, totodată au purtat convorbiri comune și de pe alt telefon doar în seara comiterii infracțiunilor, dovedesc că între ambii există legătură la săvârșirea infracțiunilor incriminate și că se identifică ca făptuitori ai infracțiunilor respective.

Anume din motivul că ultimii nu au recunoscut vinovăția în cadrul ședințelor instanței de judecată și și-au schimbat declarațiile date anterior, instanța de apel a luat în considerație depozițiile date anterior în cadrul urmăririi penale, deoarece aceste depoziții corespund realității circumstanțelor cauzei, ele fiind date în prezența avocaților, nefiind admise careva încălcări în sensul invocat de apărare.

7.6. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a făcut referire la prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, reținând în acest sens gravitatea infracțiunilor săvârșite, care sunt calificate ca infracțiune excepțional de gravă, deosebit de gravă și gravă, persoana celor vinovați, care nu sunt la prima abatere a legii, ambii se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu au recunoscut vinovăția, circumstanțe agravante și atenuante pe caz nu s-au stabilit, concluzionând că inculpaților Șchirca Dinu și Voloșin Ion urmează a le fi stabilită pedeapsa închisorii în limitele sancțiunii infracțiunilor incriminate, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

7.7. Cu referire la prevederile art. art. 219, 225, 387 Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut, că partea vătămată Gheorghiuța Ana prin acțiunea civilă, ulterior suplimentară înaintată (f.d. 23-25, 84 vol.VI) a solicitat

recuperarea sumei prejudiciului moral în urma decesului soțului în mărime de 1000000 lei, 134500 lei, cu titlu de prejudiciul material și cheltuielile suportate pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 15500 lei, refuzând încasarea altor sume solicitate anterior.

În situația stabilită pe caz, ținând cont de soluția adoptată de condamnare a inculpaților în sustragerea banilor în sumă totală de 134607,79 lei, suma ce la momentul săvârșirii infracțiunii constituia 6730,39 unități convenționale, instanța de apel a considerat necesar a admite acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material înaintată în cauza respectivă, cu încasarea sumei respective de la inculpați în mod solidar în folosul părții vătămate, la fel cu încasarea sumei ce ține de cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15500 lei, probate prin materialele cauzei (f.d. 117-120, vol.VI).

Totodată, instanța de apel a reținut, că partea vătămată Gheorghiu Ana în acțiunea depusă a invocat cauzarea suferințelor psihice suportate în legătură cu decesul soțului în urma acțiunilor inculpaților produse la 02 aprilie 2011, susținând și în ședința instanței de apel recuperarea prejudiciului moral legat de decesul soțului în sumă de 1000000 lei, invocând suportarea pierderii soțului și tatălui copilului, a întreținătorului și capului familiei, că după moartea soțului ei viața ei nu mai este viață, fiind un chin, pierdere care nu poate fi recuperată.

Ca urmare, instanța de apel a reținut, că în rezultatul acțiunilor ilicite ale inculpaților, partea vătămată Gheorghiu Ana a suportat și suportă dureri psihice în urma decesului soțului Gheorghiu Alexei, fiind afectată de infracțiunile produse, apreciind în acest sens ca fiind echitabilă și suficientă pentru a aduce satisfacție morală suma de 200000 lei, urmând a fi încasată de la fiecare inculpat separat câte 100000 lei în folosul părții vătămate.

8. Avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Șchirca Dinu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului apărarea invocă, că decizia instanței de apel de condamnare a lui Șchirca Dinu, după pronunțarea unei sentințe de achitare, este una ilegală, abuzivă și pasibilă casării, or, instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare pe aceleași probe care au fost examinate în prima instanță și cărora li sa dat apreciere prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, pe când acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe noi, care în coroborare cu probele deja existente ar putea fi reapreciate.

Cu referire la episodul de învinuire a lui Șchirca Dinu în baza art. art. 42, 145 alin. (2), 42, 188 alin. (5) Cod penal, apărarea menționează, că din rechizitoriul confirmat la 26 august 2011, de către prim adjunctul Procurorului General, urmează că expunerea și dispozitivul părții rechizitoriului se contrazic reciproc în privința orei începutului acțiunii infracționale, timpul comiterii lor și acțiunile inculpatului Șchirca Dinu.

Astfel, acuzatorul de stat în partea expunerii rechizitoriului a invocat că acțiunile au început la orele 20:00 și la 21:00 Motruc Tudor și Voloșin Ion au pătruns în domiciliul victimelor, iar Șchirca Dinu pentru a-și crea alibi de neparticipare la infracțiune s-a deplasat cu automobilul în xxxxx, iar în dispozitiv

tot acuzatorul de stat a invocat că, aproximativ la ora 21:20, Șchirca Dinu i-a transportat pe Voloșin Ion și Motruc Tudor în xxxxx, lângă gospodăria familiei Gheorghiuța, unde Șchirca Dinu a rămas în automobil, asigurând supravegherea locului infracțiunii, iar Motruc Tudor și Voloșin Ion au pătruns în domiciliul victimelor.

La rândul său, instanța de apel în decizia recurată a evitat să aprecieze concluziile instanței de fond, iar ca consecință nu a răsturnat în fapt se în drept concluziile primei instanțe mai ales că prima instanță apreciind în ansamblu toate probele acuzării, inclusiv actul de sesizare a instanței, a emis o sentință de achitare, iar după pronunțarea unei sentințe de achitare instanța de apel nu poate pronunța sentința de condamnare fără ca să fie reapreciate toate probele cercetate în instanța de fond și fără a răsturna concluziile primei instanțe.

Ca consecință, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, actul de sesizare a instanței este lovit de nulitate care nu se înlătură nici într-un mod și poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți.

Apărarea reține că, instanța de apel la judecarea apelului a ieșit din limitele învinuirii formulate lui Șchirca Dinu în rechizitoriu în partea ce ține de ora începutului acțiunilor infracționale, timpul comiterii lor și acțiunile lui Șchirca Dinu (*în rechizitoriu se invocă că Șchirca Dinu a rămas în automobil asigurând supravegherea locului infracțiunii, iar instanța de apel a reținut că Șchirca Dinu pentru a-și crea alibi s-a deplasat cu automobilul în xxxxx*).

Menționează apărarea că, prin ordonanța de concretizare a învinuirii în instanța de apel, au fost modificate chestiunile de fapt invocate în rechizitoriu, inclusiv locul, modul, timpul, împrejurările în care a operat Șchirca Dinu, or, inculpatul Șchirca Dinu și apărarea la judecarea cauzei în prima instanță și-au consolidat linia de apărare reieșind din învinuirea formulată în rechizitoriu.

În special, Șchirca Dinu și apărarea au prezentat probe veridice și concludente, declarațiile martorilor Rîhlea Alin, Somiș Roman, Burlea Aurel, Gheorghiuța Vitalie, care au combătut învinuirea formulată în rechizitoriu lui Șchirca Dinu că la 02 aprilie 2011, ora 21:20, Șchirca Dinu s-ar fi aflat în xxxxx, în apropierea gospodăriei familiei Gheorghiuța.

Recurentul invocă, că în ședința primei instanțe acuzatorul de stat nu a intervenit în procedura modificării învinuirii aduse lui Șchirca Dinu, nu a sesizat instanța și nu a cerut termen pentru a modifica învinuirea.

Totodată, după ce Șchirca Dinu s-a folosit de dreptul său la apărare și prin probe incontestabile a combătut învinuirea formulată, acuzarea la examinarea apelului a folosit modul și metodele de apărarea a lui Șchirca Dinu și a modificat învinuirea, așa după cum Șchirca Dinu a prezentat probe care combat învinuirea formulată.

Consideră apărarea, că în cazul modificării oricărei învinuiri în urma căreia apare pericolul schimbării situației în detrimentul inculpatului va atrage o agravare în sensul art. 326 Cod de procedură penală, iar în speță această situație persistă, iar acuzatorul de stat nu a aplicat prevederile art. 326 Cod de procedură penală.

Remarcă recurentul, că norma prevăzută în art. 325 Cod de procedură penală, este o normă imperativă și prevede modificarea învinuirii în instanța de judecată și nu concretizarea învinuirii în instanța de judecată.

Pe de altă parte, numita concretizare a învinuirii a fost emisă în ședința instanței de apel la 24 octombrie 2013, iar instanța de apel în decizia din 11 decembrie 2013, a reținut că *„respectiva concretizare a învinuirii nu poate servi drept temei de dovedire a vinovăției înaintate inculpaților, dat fiind faptul că în cadrul cercetării judecătorești partea acuzării nu a prezentat careva probe care ar combat baza probantă expusă de instanța de fond în sentință în această latură.*

Menționează că această decizie a fost casată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2011 în latura ce ține de aprecierea probelor, însă nu și în partea referitor la constatările instanței de apel ce ține de concretizarea învinuirii de către acuzatorul de stat și nu s-a expus asupra legalității acestei acțiuni procesuale, iar în condițiile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii pentru instanța de rejudecare.

Având în susținere prevederile art. 281 Cod de procedură penală și art. 6§3 lit. a) CțEDO, apărarea evidențiază, că faptele și evenimentele descrise în ordonanța de concretizare a învinuirii din 24 octombrie 2013 în privința lui Șcirca Dinu, nu au o legătură logică.

Astfel, mențiunea că la 02 aprilie 2011, Șcirca Dinu i-a transportat cu automobilul model „Chrysler Voyager” pe Voloșin Ion și Motruc Tudor în xxxxx, în apropierea gospodăriei familiei Gheorghiuța, iar acolo acționând în conformitate cu rolurile criminale asumate Șcirca Dinu pentru a-și crea alibi de neparticipare la infracțiune s-a deplasat cu automobilul în xxxxx nu are o constatare logică cu mențiunea în aceeași ordonanță că după aceasta, continuând acțiunile lor criminale au sustras din casă 130800 lei, 8000 ruble rusești, sumă ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 3359,2 lei și 300 hrivne ucrainiene ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 448,59 lei, cu care, cu ajutorul automobilului model „Chrysler Voyager” cu numerele lituaniene xxxxx, la volanul căreia se afla Șcirca Dinu, au părăsit pe ascuns locul faptei, or, dacă se pretinde că Șcirca Dinu cu automobilul model „Chrysler Voyager” pentru a-și crea alibi se afla în xxxxx, apoi cum puteau Motruc Tudor și Voloșin Ion după săvârșirea pretinsului atac asupra familiei Gheorghiuța, cu ajutorul automobilului model „Chrysler Voyager” la volanul căruia se afla Șcirca Dinu să părăsească pe ascuns locul faptei.

Astfel, apărarea consideră că instanța de apel a judecat cauza în afara limitelor învinuirii formulate inculpatului Șcirca Dinu în rechizitoriu și prin aceasta a agravat situația inculpatului Șcirca Dinu și a lezat dreptul lui la apărare, iar aceasta se consideră erori de drept pe care instanța de recurs nu le poate înlătura.

Cu referire la prevederile art. art. 414 alin. (6), 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, recurentul invocă, că instanța de apel nu combătut probatoriul administrat de către prima instanță, la rejudecare instanța apel nu a respectat corectitudinea procedurală a administrării probelor așa cum cer prevederile art. 100 Cod de procedură penală, nici nu a dat apreciere probelor din punct de

vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității așa cum este stipulat în prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Consideră, că instanța de apel putea să decidă asupra vinovăției, după o apreciere completă a chestiunii privind vinovăția, în urma cercetării pe viu a probelor deja acumulate, sau a administrării după caz a noilor mijloace de probă.

Instanța de apel, la demersul procurorului a reluat cercetarea judecătorească potrivit modului stabilit pentru prima instanță dispunând audierea părții vătămate, succesului părții vătămate, a unor martori pe care procurorul nu i-a concretizat, verificarea și prezentarea bazei probante scrise.

Apărarea constată că instanța de apel a verificat o parte din probele acuzării prin audierea pe viu a martorilor acuzării cât și o parte din probele scrise, prin citirea lor în ședința de judecată, pe care doar le-a enumerat de la f.d.80 până la f.d.89 a deciziei, fără însă a le face o proprie analiză și fără a le da apreciere.

La acest capitol, apărarea menționează că, nu este suficient ca instanța să enumere în hotărârea judecătorească probele citite în ședința de judecată, aceasta urmează a le analiza complet sub toate aspectele cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale prin prisma coroborării lor una cu alta, pentru a confirma sau infirma vinovăția inculpaților pe fiecare capăt de învinuire aparte, ceea ce în speță nu a fost făcut.

Astfel, la demersul procurorului, instanța de apel a verificat declarațiile părții vătămate Gheorghiu Ana și succesului părții vătămate Gheorghiu Vadim date în instanța de fond prin citirea lor și i-a audiat din nou pe viu în instanța de apel. Coraportând declarațiile date de către partea vătămată și succesul părții vătămate în prima instanță cu cele date în instanța de apel, apărarea constată că ele sunt în contradictoriu, iar instanța de apel nu a combătut concluziile primei instanței privitor la admisibilitatea acestor probe.

Apărarea denotă că, partea vătămată Gheorghiu Ana este unicul martor ocular, care fost prezentă la locul săvârșirii infracțiunii și în baza declarațiilor date fost construită și învinuirea adusă inculpaților.

Totodată, declarațiile acesteia date la urmărirea penală și în instanța de fond, diferă de cele date în instanța de apel (f.d.58-61, vol.X) referitor la numărul persoanelor care au atacat-o și care au fost în interiorul casei, adică trei persoane, acestea nefiind descrise în decizia recurată.

Consideră că instanța de apel urma să facă o analiză amplă a declarațiilor părții vătămate și să motiveze care totuși declarații sunt admisibile și coroborează ele cu alte probe ale acuzării.

La fel, la demersul procurorului instanța de apel a audiat martorii Iachimov Ion, Catlabuga Arcadie, Sîli Constantin, Pîntea Lilian, Dicol Alexei, Burdujan Dorin, Melnic Roman, însă în opinia apărării, audierea martorilor s-a efectuat superficial, fără a respecta prevederile legale privind regulile generale de audiere a martorilor.

Instanța de apel, reținând admisibile declarațiile martorilor Iachimov Ion, Sîli Constantin, Pavlenco Oleg, Catlabuga Arcadie, Crîșmaru Alexandru, nu a motivat răsturnarea concluziei primei instanțe privind inadmisibilitatea acestor probe, or, martorii indicați sunt colaboratorii de poliție care au efectuat măsuri

de investigație pe prezenta cauză penală, și în privința lor au fost depuse plângeri din partea lui Voloșin Ion și Voloșin Corina privind torturarea (f.d. 182-185 vol.IV) cât și de Șchirca Dinu (f.d. 106 vol.IV).

Apărarea consideră că instanța de apel după pronunțarea unei sentințe de achitare urma să motiveze în fapt și în drept răsturnarea concluziei instanței de fond privind inadmisibilitatea probelor care au fost obținute prin aplicarea violenței, iar nemotivarea acestei concluzii se echivalează cu admiterea erorilor de drept și de fapt la examinarea apelului.

Cu referire la declarațiile martorilor audiați pe viu în instanța de apel Dicol Alexei, Burdujan Dorin și Melnic Roman, relevă că acești martori au confirmat declarațiile date în prima instanță și cărora le-a fost dată apreciere în drept și în fapt, iar instanța de apel a confirmat aceste aprecieri.

Mai evidențiază apărarea, că acțiunile organului de urmărire penală la audierile lui Șchirca Dinu au fost efectuate prin aplicarea violenței, torturii și cu încălcarea dreptului la apărare a ultimului, iar instanța de apel reținând ca fiind veridice și concludente declarațiile acestuia depuse la urmărirea penală, nu a motivat comportamentul acestuia la faza de urmărire penală în perioada 13 aprilie 2011-26 iunie 2011, atunci când el dădea declarații apoi refuza de a da declarații, apoi din nou era de acord să depună declarații.

În consecință, apărarea consideră, că instanța de apel nu a combătut motivarea primei instanțe la capitolul admisibilității declarațiilor lui Șchirca Dinu date la urmărirea penală.

Remarcă recurentul, că instanța de apel a enumerat selectiv unele probe scrise cum ar fi procesul-verbal de înregistrare și interceptare a comunicărilor cu redarea integral în scris a comunicărilor purtate (f.d.61-67, vol.IV), iar în instanța de apel acuzarea nu a prezentat vizionarea înregistrărilor video și audierea înregistrărilor audio.

Totodată, instanța de apel nu a motivat combaterea concluziei primei instanțe precum că la 13 aprilie 2011 începând cu ora 10:07 și finisând cu ora 10:54 când au fost efectuate înregistrările video și audio (f.d.61-73, vol.IV), Șchirca Dinu avea statut de bănuț, or, din procesul-verbal de reținere a lui Șchirca Dinu din 13 aprilie 2011 urmează că el a fost reținut la ora 08:20 (f.d. 112, vol.IV), fără lămurirea drepturilor și obligațiilor sale și în lipsa apărătorului.

A mai enumerat instanța de apel în decizie ca proba scrisă procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 14 aprilie 2011 a bănuțului Șchirca Dinu, care au fost înregistrate cu utilizarea mijloacelor tehnico-științifice (f.d. 160-162 vol.IV), iar în acest caz acuzatorul de stat nu a prezentat și instanța de apel nu a verificat proba dată prin vizionarea înregistrărilor video.

Consideră că instanța de apel nu putea pune la baza unei decizii de condamnare informația furnizată de către SA „Orange” în variantă electronică în format Microsoft Excel și PDF în condițiile în care această informație n-a fost anexată la materialele cauzei, nu a fost prezentată în prima instanță și nu a fost cercetată în ședința de judecată.

În descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la SA „Orange” și confirmate prin procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d.43-45, vol.IV) este invocat numărul de IMEI 35418802394871, iar la examinarea telefonului în instanța de apel IMEI-ul este 354188023948719.

În ședința instanței de apel, apărarea pentru a confirma ori infirma corectitudinea IMEI-ului a solicitat audierea unui specialist din domeniul respectiv, la ce instanța a admis demersul, apoi în ședință a refuzat audierea specialistului.

Organul de urmărire penală, nu a stabilit și s-a înlăturat de la stabilirea proprietarilor telefoanelor mobile cu numerele SIM xxxxx, iar instanța de apel la rândul său, numai în mod cronologic a enumerat aceeași probă, nu a făcut o analiză amplă și nu a combătut concluziile primei instanțe.

Instanța de apel nu numai că nu a enumerat probatoriul apărării în decizia recurată, dar nici nu a dat o motivare a acestor probe și nu a făcut o analiză prin prisma coroborării lor cu alte probe.

Cu referire la episodul de condamnare a lui Șchirca Dinu în baza art. 290 alin. (2) Cod penal, apărarea menționează că pretinsa păstrare a pistolului mitralieră model Kalașnikov și 15 cartușe de luptă este o presupunere a instanței de apel. Or, pentru a constata sau nu că arma este o armă de foc sau munițiile sunt pasibile folosirii necesită să fie o concluzie a specialiștilor din domeniul dat. În acest sens, organul de urmărire penală urma să prezinte instanței concluziile respective a experților cât și însuși corpurile delictive.

La materialele cauzei lipsesc careva probe privind depistarea la inculpați a pistolului mitralieră model Kalașnikov și 15 cartușe de luptă pentru el.

Mai susține că instanța de apel a încălcat prevederile art. 339 Cod de procedură penală, și anume secretul deliberării, deoarece înainte de pronunțarea dispozitivului deciziei, la 21 decembrie 2017, ora 16:00, teritoriul curții instanței de judecată era înconjurat de colaboratorii de poliție a Inspectoratului de Poliție Briceni și Inspectoratul Național de Investigații a IGP, șeful cărora, Iachimov Ion este martor pe această cauză penală.

Astfel, apărarea consideră că instanța de judecată din timp a divulgat secretul deliberării, a asigurat reținerea inculpaților, or, în altă situație colaboratorii de poliție nu aveau ce face la 21 decembrie 2017, ora 16:00 în incinta Curții de Apel Bălți.

8.1. Avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului Voloșin Ion, de asemenea contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, invocând de drept temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului apărarea invocă, că decizia instanței de apel de condamnare a lui Voloșin Ion, după pronunțarea unei sentințe de achitare, este una ilegală, abuzivă, și pasibilă casării, or, instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare pe aceleași probe care au fost examinate în instanța de fond și cărora li sa dat apreciere prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe noi, care în coroborare cu probele deja existente ar putea fi reapreciate.

Susține recurentul, că prima instanță și instanța de apel prin decizia din 11 decembrie 2013 corect au conchis ca pe parcursul urmăririi penale, în cauza penală au fost comise încălcări de procedură penală, care potrivit art. 94 Cod penal, duce la inadmisibilitatea probelor, și anume, în ce privește cet. Voloșin Ion: planșa fotografică de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice a abonatului Motruc Tudor din 22 iulie 2011 „informația ridicată de la instituția de telecomunicații SA „Orange” cu privire la apelurile telefonice, efectuate de abonații Orange care nu este autentificată cu semnătură și ștampila SA „Orange”, și care până la moment nu a fost prezentată conform legislației în vigoare, probă care o consideră inadmisibilă în raport cu baza probatorie insuficientă pentru demonstrarea rolului și acțiunilor care se prezumă a fi culpabile și săvârșite de către Voloșin Ion.

Invocă recurentul că sentința de condamnare în baza prevederilor art. 290 Cod penal, este lipsită de suport probant, deoarece nu există nici arma, nici munițiile, în ce circumstanță ar fi fost prezentă o armă nu este confirmată de alte probe decât declarațiile la care au fost presați inculpații sa le dea.

Relevă, că unica probă de fapt a vinovăției inculpatului Volosin Ion, pe care s-a bazat instanța de apel la emiterea sentinței de condamnare sunt probele legate de colectarea informațiilor de la companiile de telefonie mobilă, care doar demonstrează că Voloșin Ion fiind locuitor al satului respectiv, se afla în zona de acoperire, nefiind probate argumentele acuzării cu privire la înfăptuirea convorbirilor telefonice propriu-zis.

Tot în circumstanțele probelor menționate nu este clar cum este posibil ca într-un telefon mobil, într-o perioadă foarte scurtă de timp să fi fost un număr atât de mare de cartele SIM, datele respective nefiind verificate de specialiști în domeniu ci doar concluzionate de către partea acuzării.

În opinia recurentului, instanța de apel a comis următoarele erori de fapt și de drept, admise de către instanța de apel după o sentință de achitare.

Pe episodul de învinuire în baza art. art. 42, 145 alin. (2) și art. art. 42, 188 alin. (5) Cod penal.

Remarcă că prima instanță a reținut, că din rechizitoriu confirmat la 26 august 2011, de către prim adjunct a Procurorului General, urmează că expunerea și dispozitivul părții rechizitoriului se contrazic reciproc în privința orei începutului acțiunii infracționale, timpul comiterii lor și acțiunile inculpatului Volosin Ion.

La rândul său, instanța de apel în decizia recurată a evitat să aprecieze concluziile primei instanțe, iar ca consecință nu a răsturnat în fapt și în drept concluziile primei instanțe mai ales că instanța de fond apreciind în ansamblu toate probele acuzării, inclusiv actul de sesizare a instanței, a emis o sentință de achitare, iar după pronunțarea unei sentințe de achitare instanța de apel nu poate pronunța sentința de condamnare fără ca să fie reapreciate toate probele cercetate în instanța de fond și fără a răsturna concluziile primei instanțe.

Ca consecință, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, actul de sesizare a instanței este lovit de nulitate care nu se

înlătură nici într-un mod și poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți.

Relevă că prin ordonanța de concretizare a învinuirii în instanța de apel, au fost modificate chestiunile de fapt invocate în rechizitoriu, inclusiv locul, modul, timpul, împrejurările în care a operat Voloșin Ion, or, inculpatul Voloșin Ion și apărarea la judecarea cauzei în instanța de fond și-au consolidat linia de apărare reieșind din învinuirea formulată în rechizitoriu.

Astfel, apărarea constată că în cazul modificării oricărei învinuiri în urma căreia apare pericolul schimbării situației în detrimentul inculpatului va atrage o agravare în sensul art. 326 Cod de procedură penală, iar în speță această situație persistă, iar acuzatorul de stat nu a aplicat prevederile art. 326 Cod de procedură penală.

Susține, că însăși instanța de apel în încheierea din 09 septembrie 2016 și sesizarea Curții Constituționale privind neconstituționalitatea alin. (2) art. 325 Cod de procedură penală a reținut: „Colegiul penal al Curții de Apel Bălți s-a confruntat cu lipsa de certitudine privind constituționalitatea propoziției întâi din alin. (2) din art. 325 Cod de procedură penală, or, conform comentariului Codului de procedură penală, se indică că agravarea situației inculpatului constituie orice modificare a învinuirii, care fie mărește volumul învinuirii referitor la faptă, fără reîncadrarea acțiunilor în baza unei legi mai aspre”.

Un alt viciu care este prezent la capitolul dat este actul procedural emis de către procuror cum ar fi concretizarea învinuirii în instanța de judecată.

În acest sens remarcă, că norma prevăzută în art. 325 Cod de procedură penală, este o normă imperativă și prevede modificarea învinuirii în instanța de judecată și nu concretizarea învinuirii în instanța de judecată.

Susține că decizia Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2013 în cadrul căreia acuzatorul de stat a concretizat învinuirea, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2014, a fost casată în latura ce ține de aprecierea probelor, însă nu a fost casată și în latura ce ține de constatările instanței de apel privitor la concretizarea învinuirii de către acuzatorul de stat în instanța de apel și nu s-a expus asupra legalității acestei acțiuni procesuale, iar în condițiile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii pentru instanța de rejudecare.

Consideră apărarea, că prin prisma art. 6 § 3 lit. a) CtEDO, ordonanța de concretizare a învinuirii din 24 octombrie 2013 în privința lui Șcirca Dinu, nu are legătură logică referitor la faptele și evenimentele descrise în ea.

În opinia apărării, instanța de apel a judecat cauza în afara limitelor învinuirii formulate inculpatului Voloșin Ion în rechizitoriu și prin aceasta a agravat situația inculpatului, lezându-i dreptul la apărare.

Având în susținere prevederile art. 414 alin. (6), 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, practica CtEDO în cauzele Dan vs Moldova, ș.a. apărarea remarcă faptul că, instanța de apel nu a combătut probatoriul administrat de către instanța de fond, la rejudecare instanța de apel nu a respectat corectitudinea procedurală a administrării probelor așa cum cer prevederile art. 100 Cod de procedură penală, nici nu a dat apreciere probelor din punct de

vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității cum este stipulat în prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel putea să decidă asupra vinovăției, după aprecierea completă a chestiunii privind vinovăția, în urma cercetării pe viu a probelor deja acumulate sau a administrării după caz a noilor mijloace de probă.

Cu referire la decizia recurată, apărarea constată că, instanța de apel la demersul procurorului a reluat cercetarea judecătorească potrivit modului stabilit pentru prima instanță dispunând audierea părții vătămate, succesoriului părții vătămate, a unor martori pe care procurorul nu i-a concretizat, verificarea și prezentarea bazei probante scrise.

Apărarea constată că instanța de apel a verificat o parte din probele acuzării prin audierea pe viu a martorilor acuzării cât și o parte din probele scrise, prin citirea lor în ședința de judecată pe care doar le-a enumerat de la f.d.80 până la f.d.89 a deciziei, fără însă a le face o proprie analiză și fără a le da o apreciere.

La acest capitol menționează că, nu este suficient ca instanța să enumere în hotărârea judecătorească probele citite în ședința de judecată, aceasta urmează a le analiza complet sub toate aspectele cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale prin prisma coroborării lor una cu alta, pentru a confirma sau infirma vinovăția inculpaților pe fiecare capăt de învinuire aparte, ceea ce în speță nu a fost făcut.

Astfel, la demersul procurorului, instanța de apel a verificat declarațiile părții vătămate Gheorghiu Ana și succesoriului părții vătămate Gheorghiu Vadim date în instanța de fond prin citirea lor și i-a audiat din nou pe viu în instanța de apel.

Coraportând declarațiile date de către partea vătămată și succesoriul părții vătămate în instanța de fond cu cele date în instanța de apel, apărarea constată că ele sunt contradictorii, iar instanța de apel nu a combătut concluziile instanței de fond privitor la admisibilitatea acestor probe.

Apărarea denotă că, partea vătămată Gheorghiu Ana este unicul martor ocular, care fost prezentă la locul săvârșirii infracțiunii și în baza declarațiilor date a fost construită și învinuirea adusă inculpaților. Totodată, declarațiile părții vătămate Gheorghiu Ana date în instanța de apel (f.d.58-61, vol.X) referitor la numărul persoanelor care au atacat-o și care au fost în interiorul casei, adică trei persoane, nu sunt descrise în decizia recurată, iar în consecință hotărârea judecătorească nu poate fi bazată pe presupuneri.

Mai susține că instanța de apel a încălcat prevederile art. 339 Cod de procedură penală, și anume secretul deliberării, deoarece înainte de pronunțarea dispozitivului deciziei, la 21 decembrie 2017, ora 16:00, teritoriul curții instanței de judecată era înconjurat de colaboratorii de poliție a Inspectoratului de Poliție Briceni și Inspectoratul Național de Investigații a IGP, șeful căroră, Iachimov Ion, este martor pe această cauză penală.

9. Procurorul a depus referință pe marginea recursurilor declarate de apărare, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În argumentarea opiniei sale, procurorul invocă că argumentele invocate în recursuri se întemeiază doar pe critica modului în care instanțele au apreciat

circumstanțele cauzei, iar reieșind din descriptivul hotărârii instanței de apel, se relevă că aceasta în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, fiind admise cerințele înaintate de acuzator.

Conchide procurorul, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

10. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă, că recurenții invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și în cazul când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din conținutul recursurilor declarate de apărători în numele inculpaților se atestă că aceștia invocă nerespectarea de către instanța de apel a procedurii prevăzute de art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, în sensul că după pronunțarea sentinței de achitare, instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare pe aceleași probe care au fost examinate în prima instanță, însă verificând alegațiile apărării în raport cu materialele dosarului cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt declarative, deoarece reieșind din procesul-verbal al ședințelor de judecată, instanța de apel a audiat martorii acuzării și a cercetat probatoriul administrat la dosar în conformitate cu principiile nemijlocirii și contradictorialității, sub acest aspect nefiind sesizate careva încălcări de procedură.

Așadar, în instanța de apel au fost audiați inculpații Șcirca Dinu și Voloșin Ion, partea vătămată Gheorghiu Ana, reprezentantul părții vătămate Gheorghiu Vadim, martorii Iachimov Ion, Catlabuga Arcadie, Sîli Constantin, Pîntea Lilian, Dicol Alexei, Burduja Dorin și Melnic Roman (f.d. 125-150, vol.X), iar la finisarea cercetării judecătorești inculpații și apărătorii acestora nu au avut obiecții, nu au solicitat audierea suplimentară a martorilor, totodată procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior, nu a fost obiectat de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Nu poate fi reținut argumentul avocatului Gligor Vadim în numele inculpatului, cu referire la faptul că instanța de apel a audiat martorii Iachimov Ion, Catlabuga Arcadie, Sîli Constantin, Pîntea Lilian, Dicol Alexei, Burdujan Dorin, Melnic Roman, fără a respecta prevederile legale privind regulile generale de audiere a martorilor, or, în acest sens recurentul nu a motivat care anume prevederi ale Codului de procedură penală au fost încălcate.

Colegiul penal respinge argumentele recurenților în privința faptului că instanța de apel reținând drept admisibile declarațiile martorilor Iachimov Ion, Sîli Constantin, Pavlenco Oleg, Catlabuga Arcadie, Crîșmaru Alexandru, nu a motivat răsturnarea concluziei primei instanțe privind inadmisibilitatea acestor probe, deoarece acești martori sunt colaboratori de poliție și în privința lor au fost depuse plângeri din partea inculpatului Voloșin Ion și Voloșin Corina privind torturarea. Or, la acest segment instanța de recurs reține că instanța de apel a argumentat detaliat faptul, că referitor la acțiunile colaboratorilor de poliție cu privire la torturare, la data de 09 mai 2011, a fost emisă ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din motivul că în acțiunile acestora nu sunt întrunite elementele unei infracțiuni prevăzute de Codul penal, iar ordonanța respectivă nici nu a fost contestată în modul stabilit de lege (f.d. 182-187, vol.IV).

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și argumentele apărării în privința dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor, în deosebi a declarațiilor date în cadrul instanței de apel de către partea vătămată Gheorghiu Ana și

reprezentantul părții vătămate, Gheorghița Vadim.

În acest sens, Colegiul consideră că se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță privind recunoașterea vinovăției lui Șchirca Dinu în baza art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, art. art. 42 alin. (3), 188 alin. (5) Cod penal și art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, iar pe Voloșin Ion l-a recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, art. 188 alin. (5) Cod penal și art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal.

Cu referire la argumentele apărării că instanța de apel la judecarea apelului a ieșit din limitele învinuirii formulate lui Șchirca Dinu și Voloșin Ion în rechizitoriu, în partea ce ține de ora începutului acțiunilor infracționale, timpul comiterii lor și acțiunile lui Șchirca Dinu, precum și a împrejurărilor în care a operat Voloșin Ion, Colegiul penal atestă că la acest aspect instanța de apel corect a remarcat că prin ordonanțele de modificare a învinuirilor aduse inculpaților în instanța de apel, care țin de modificarea timpului săvârșirii infracțiunilor și de deplasare în alt loc a lui Șchirca Dinu, nu se înrăutățește situația inculpaților în raport cu învinuirea adusă anterior prin rechizitoriu și nici nu afectează dreptul inculpaților la apărare, încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților nefiind modificată.

De asemenea, Colegiul penal respinge ca neîntemeiată și afirmația recurenților precum că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2014, decizia Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2013 a fost casată doar în latura ce

ține de aprecierea probelor, însă nu a fost casată și în latura ce ține de constatările instanței de apel privitor la concretizarea învinuirii de către acuzatorul de stat, aceasta deoarece din materialele cauzei de atestă că la prima rundă a procedurilor de examinare a cauzei în recurs, decizia instanței de apel a fost casată total și nu parțial, iar în acest sens instanței de apel fiindu-i date indicații clare cu privire la necesitatea aprecierii tuturor argumentelor invocate de procuror (f.d. 244-254, vol.VIII).

Totodată, prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 septembrie 2016, a fost transmisă Curții Constituționale pentru soluționare, sesizarea avocatului Gligor Vadim privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a textului „Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare” din alin. (2) al art. 325 Cod de procedură penală, care prin decizia Curții Constituționale nr. 68 din 12 octombrie 2016, *a fost declarată inadmisibilă.*

În privința dezacordului recurenților cu admiterea de către instanța de apel în calitate de probe a informațiilor telefonice ridicate de la instituția de telecomunicații SA „Orange” cu privire la apelurile telefonice, efectuate de abonații „Orange” în raza de acoperire a antenelor care acoperă locul săvârșirii omorului cet. Gheorghița Alexei, privitor la descifrările convorbirilor telefonice a apelanților SA „Orange”, care figurează în aria de acoperire la 02 aprilie 2011, în xxxxx, precum și descifrarea telefonică a apelurilor, Colegiul penal reține că instanța de apel întemeiat a menționat că ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice, a fost efectuată în cadrul procesului penal, cu autorizarea judecătorului de instrucție, fiind administrate de către organul de urmărire penală în conformitate cu legislația în vigoare, iar legalitatea acestora nici nu a fost contestată în careva mod la finisarea urmăririi penale de către învinuiți și avocații acestora.

Cu referire la alegațiile recurenților, precum că pe capătul de învinuire a inculpaților Voloșin Ion și Șchirca Dinu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) Cod penal, nu au fost administrate careva probe concludente ce le-ar demonstra vinovăția, instanța de recurs menționează că săvârșirea infracțiunii de purtarea, păstrarea armei de foc și munițiilor fără autorizația corespunzătoare, acțiuni săvârșite de două persoane, a fost constatată de către instanța de apel din însăși declarațiile inculpatului Voloșin Ion, date la faza urmăririi penale, care a menționat că „*Șchirca Dinu a adus la el acasă un automat model „Kalașnicov” cu aproximativ 15 cartușe de luptă, că a păstrat la el la domiciliu automatul, apoi l-a întors lui Dinu, la fel că în automobilul său model „Mercedes Vito”, n/î xxxxx, el fiind în calitate de pasager, iar Dinu Șchirca la volan, involuntar a efectuat în podeaua automobilului o împușcătură.*”

Totodată, aceste declarații au fost confirmate și prin raportul de expertiză nr. 1603/1604 din 17 iunie 2011, potrivit căruia deteriorările din covorașul fibros, covorașul elastic și podeaua mijlocului de transport model „Mercedes Vito”, n/î xxxxx, sunt formate în rezultatul producerii unei împușcături dintr-o armă de foc, de calibrul 7,6 mm cu un proiectil (glonte), baza căruia îl constituie cuprul și sunt de intrare, împușcătura fiind efectuată din sus în jos, de la dreapta

spre stânga, sub un unghi de aproximativ 45 grade de la distanța de până la 300 mm (f.d. 26-27, vol.III).

În același context, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a remarcat referitor la declarațiile inculpaților date în cadrul urmăririi penale, că acestea au fost depuse în prezența avocaților, careva plângeri referitor la încălcări procesuale și careva constrângeri psihice și fizice din partea apărării și învinuiților la etapa urmăririi penale nu au parvenit, totodată în cadrul urmăririi penale ambii inculpați au participat la examinarea demersurilor privind arestarea și prelungirea termenelor arestării preventive, cât și la examinare în ordine de recurs, însă nu au invocat, că au dat declarații fiind influențați psihic sau fizic.

Instanța de recurs apreciază ca fiind lipsit de orice suport probator și argumentul recurențelor precum că instanța de apel nu a respectat secretul deliberării, asigurând reținerea inculpaților, deoarece teritoriul instanței de apel în ziua pronunțării dispozitivului deciziei, era împânzit de polițiști.

Aceasta deoarece, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, dispozitivul deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 a fost pronunțat în lipsa inculpaților, pe când în cazul în care ar fi fost asigurată reținerea acestora, aceștia nu părăseau teritoriul instanței de apel înainte de pronunțarea dispozitivului deciziei judecătorești.

Ca urmare, prin încheierea din 22 decembrie 2017, instanța de apel a modificat dispozitivul în partea calculării termenului de pedeapsă a inculpaților, din data reținerii, aceștia fiind anunțați în căutare (f.d. 118-120, vol.XI).

Distinct de considerentele enunțate, Colegiul penal constată că deși argumentele invocate în recursul declarat de avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului Voloșin Ion sunt similare celor din recursul declarat de avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Șchirca Dinu, totuși acesta a invocat suplimentar și temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penal, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept menționate, Colegiul penal constată, că o astfel de eroare de drept nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului dedus judecătii, din următoarele considerente.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Astfel, temeiul pentru recurs „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că prin ordonanța de concretizare a învinuirii în ședința de judecată din 24 octombrie 2013, în privința lui Voloșin Ion a fost concretizată învinuirea conform componențelor de infracțiune

prevăzute de art. art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k), 188 alin. (5), 290 alin. (2) lit. b), 217 alin. (2) Cod penal (f.d. 135-137, vol.VIII).

Prin sentința Judecătorei Briceni din 25 mai 2012, Voloșin Ion a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, și achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 290 alin. (2) lit. b), 145 alin. (2) lit. b), i), j), k), 188 alin. (5) Cod penal.

La rândul său, instanța de apel judecând apelurile declarate, a casat sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat în privința lui Voloșin Ion în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, a fost încetat din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Voloșin Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 290 alin. (2) lit. b), 188 alin. (5), art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a constatat vinovăția inculpatului Voloșin Ion de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, după indicii calificativi: *„omorul unei persoane săvârșit din interes material, de mai multe persoane, cu deosebită cruzime, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune și de a înlesni săvârșirea ei”*; de art. 188 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi: *„tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, săvârșită de două persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”* și de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *„purtarea, păstrarea armei de foc și munițiilor fără autorizația corespunzătoare, acțiuni săvârșite de două persoane”*.

Astfel, Colegiul penal constată că la judecarea apelurilor declarate, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În ce privește argumentele inculpatului referitor la aprecierea incorectă a probelor de către instanța de apel cu referire la lipsa vinovăției sale de săvârșirea infracțiunilor incriminate, Colegiul penal punctează, că instanța de apel s-a expus argumentat, iar soluția acesteia este descrisă la pct. 7 al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

În concluzie, Colegiul penal statuează că argumentele invocate de recurenți sunt nefondate, întrucât vinovăția lui Șchirca Dinu și Voloșin Ion în săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost dovedită indubitabil din probele acumulate, nefiind comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care

confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*)

În virtutea considerentelor expuse, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la inculpații Șchirca Dinu și Voloșin Ion, Colegiul penal consideră că nu sunt incidente cazurile de casare prevăzute de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub aceste aspecte de către recurenți.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Șchirca Dinu și de avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului Voloșin Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Șchirca Dinu xxxxx** și **Voloșin (Sîrghi) Ion xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **06 iulie 2018**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Elena Cobzac

Victor Boico